

هفته نامه شهر گلستان

♦ سال اول ♦ شماره ۴۲ ♦ ۲۹ مرداد ۱۴۰۲ ♦ ۸ صفحه ♦

رضا عرفانی مطرح کرد

موسیقی خراسانی وزنه سنگین «دایره» است

گفت‌وگو با کارگردان و بازیگر موسیقی‌نمایشی «دُردنوشان»

عمار تفتی: پیابید با ما درد بنوشید

گفت‌وگو با نویسنده و کارگردان نمایشی «شهر طلا»

حامد زحمتکش: تکنیک عروسک کاغذی برای بچه‌ها باورپذیر بود

گفت‌وگو با کارگردان اجراهای عاشورایی در استانبول

مرتضی عقیقی: وقتی هنر واسطه بین ملت‌ها شود، تاریکی از بین می‌رود

گفت‌وگو با نویسنده و کارگردان نمایش «علیامخدره»

مریم شعبانی: توانمندی زنان نیازمند فضایی برای دیدن شدن است

گفت‌وگو با نویسنده و کارگردان نمایش «حرفه‌ای»

وحید منتظری: رسانه، ابزار مهم و تأثیرگذار یک سیستم است

در گفت‌وگو با مسئول کانون تئاتر خیابانی اصفهان مطرح شد

اسماعیل صارمی: رسالت هنرمندان تئاتر خیابانی، منفعت شغلی نیست

حمیدرضا قزلباش، سرپرست گروه نمایشی پوپک:

جشنواره‌های استانی، رشد تئاتر خیابانی را دوچندان خواهند کرد

صفحه ۲

محمود سالاری، معاون هنری ارشاد در نشست انجمن کارگردانان تئاتر:

برای نظراتی که مطرح می‌شود، آماده گفت‌وگو و یافتن راه‌حل هستیم

WORLD M I M E O R G A N I S A T I O N

اداره کل هنرهای نمایشی عضو سازمان جهانی مایم (WMO) می‌شود

صفحه ۲

جلسه هم‌اندیشی مدیران جشنواره تئاتر فجر و سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی برگزار شد

زودهنگام با هدف تبیین اهداف و برنامه‌های این جشنواره بین‌المللی از سایر برنامه‌های این جلسه بود.

■ ■ ■

چهل و دومین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر در نیمه زمستان سال جاری مطابق سال‌های پیش برگزار خواهد شد.

به نظر می‌رسد با توجه به جایگاه مهم و سابقه غنی تاریخی و نیز اهمیت فرهنگ انسان‌ساز ایران اسلامی در جهان و منطقه، توجه به مرادوه و تعامل فرهنگی و هنری با کشورهای مختلف در سال‌های اخیر و به ویژه در دولت سیزدهم اهمیت صد چندان پیدا کرده و به همراه دیپلماسی مقتدرانه کشور برای توسعه فرهنگی ایران زمین می‌کوشد.

به گزارش روابط عمومی اداره کل هنرهای نمایشی، جلسه هم‌اندیشی مدیران چهل‌ودومین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر و سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی روز چهارشنبه، ۲۵ مرداد با حضور کاظم نظری (مدیرکل هنرهای نمایشی و رییس جشنواره)، مهدی حامدسقایان (دبیر چهل‌ودومین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر)، عبدالرضا سیفی (مدیرکل همکاری‌های تنظیم‌گری صادرات فرهنگی سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی)، هادی نکنونود (رئیس اداره نمایشگاه‌ها و جشنواره‌های بین‌المللی سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی) و مژگان وکیلی (مدیر امور بین‌الملل اداره کل هنرهای نمایشی) در دفتر مدیرکل

جلسه هم‌اندیشی مدیران چهل‌ودومین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر و سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی در دفتر کاظم نظری، مدیرکل هنرهای نمایشی برگزار شد.

استفاده از ظرفیت و توانمندی‌های بانوان هنرمند متعهد در هنرستان‌های هنرهای زیبای دخترانه

محمدحسین اسماعیلی مدیرکل دفتر برنامه‌ریزی و آموزش‌های هنری می‌گوید ۲۹ هنرستان هنرهای زیبای دخترانه با ۳۶۰۰ هنرجوی دختر و حدود ۴۰۰ هنرآموز و استاد خانم در کشور فعالیت دارند و امسال ۳ هنرستان دخترانه جدید افتتاح می‌شود.

به گزارش ایران تئاتر به نقل از روابط عمومی معاونت هنری، مدیرکل دفتر برنامه‌ریزی و آموزش‌های هنری درباره جدیدترین اقدامات صورت‌گرفته در هنرستان‌های هنرهای زیبا در سراسر کشور توضیحاتی را ارائه کرد.

محمدحسین اسماعیلی‌باشاره‌به‌فعالیت‌های بخش هنرستان هنرهای زیبای سراسر کشور گفت: «هنرستان‌های هنرهای زیبا جایگاه والایی در حوزه آموزش‌های هنری دارد و در راستای سیاست توسعه‌ای وزارت فرهنگ

و ارشاد اسلامی در دولت سیزدهم، توسعه و تقویت هنرستان‌ها در دستور قرار گرفته است و همچنین اقداماتی چون تألیف و تصحیح کتاب‌های درسی، امور مالی، ساختار و چارت هنرستان‌ها، کیفی‌سازی آموزش، نحوه جذب استادان و هنرجو در قالب یک برنامه چهارساله در حال اجراست.»

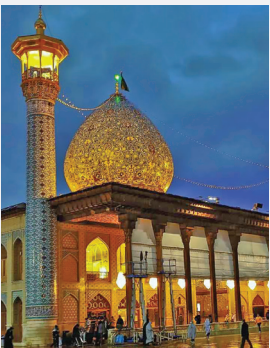
او در ادامه گفت: «از مجموع ۶۰ هنرستان هنرهای زیبا ۱۲ هنرستان جدید از ابتدای دولت سیزدهم تاکنون تأسیس شده که یک رکورد در راهاندازی هنرستان‌های هنرهای زیبا محسوب می‌شود و طی یک سال و نیم اخیر، حدود ۲۰ رشته به رشته‌های هنرستان‌های هنرهای زیبا اضافه شده‌است، همچنین در سال تحصیلی پیش‌رو (مهرماه) ۵ باب هنرستان جدید افتتاح خواهد شد.»

مدیرکل دفتر برنامه‌ریزی و آموزش‌های هنری با اشاره به تصویب ساختار و چارت سازمانی هنرستان‌های هنرهای زیبا گفت: «بیش از

هزار نفر هنرآموز خانم و آقا در سراسر کشور شامل ۶۳۴ نفر هنرآموز آقا و ۳۷۲ نفر هنرآموز خانم مشغول به تدریس هستند و طی مذاکرات صورت گرفته با سازمان اداری و استخدامی کشور، چارت سازمانی و کلیات ساختار هنرستان‌ها در کل کشور تصویب شده است تا انتخاب مدیران، مدرسان و کادر اداری و... بر اساس قوانین و مقررات و ضوابط جاری کشور صورت گیرد.»

اسماعیلی در پایان گفت: «جهت کیفی‌سازی حوزه‌های آموزشی و پرورشی در هنرستان‌ها به‌منظور تربیت استعدادهای هنری، ساماندهی به‌کارگیری و توانمندسازی مرئیان هنرستان‌ها نیز در دستور کار قرار دارد و در این راستا مقرر است به‌صورت ویژه از ظرفیت و توانمندی‌های بانوان هنرمند و متخصص در هنرستان‌های هنرهای زیبای دخترانه به نحو شایسته و برنامه‌ریزی‌شده استفاده و بهره‌برداری شود.»

جامعه تئاتر، حمله تروریستی به حرم شاهچراغ را محکوم کرد

اداره کل هنرهای نمایشی، هنرمندان و روسای انجمن‌های نمایش سراسر کشور در محکومیت حمله به حرم شاهچراغ، بیانیه‌ای مشترک را منتشر کردند.

به گزارش ایران تئاتر، حرم حضرت احمدین موسی علیه‌السلام (شاهچراغ)، در تاریخ ۲۲ مرداد، برای دومین بار در کم‌تر از یک سال، مورد حمله کوردلان متعصب و افراطی قرار گرفت که به شهادت و زخمی شدن چند تن از خادمان و زائران این مکان مقدس منجر شد.

این حادثه تروریستی، قلوب همه مردم کشورمان را به درد آورد که هنرمندان، مدیران و فعالان تئاتر هم بخشی از آن هستند.

در همین ارتباط، جامعه تئاتری کشور، با صدور بیانیه‌ای، حمله تروریستی به حرم حضرت احمدین موسی علیه‌السلام را محکوم کردند.

در این بیانیه آمده است:

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَلَا تَحْسِبَنَّ الَّذِينَ قَتَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ (آل عمران: ۱۶۹)

بار دیگر خنجر کین ستیز کفار، وحدت مسلمین و قداست اماکن متبرکه را نشانه رفت و صحن و سرای حضرت احمدین موسی علیه‌السلام، شاه چراغ، را به خون آغشته کرد.

زائران و خادمانی که به عشق ولایت و کرامت ائمه، پای روضه رضوان می‌نشینند و به اسلامیت خویش می‌بالند زخمی نشسته بر دل کفار هستند که هدف انتقام‌جویی قرار گرفتند. این کفار، خود باخگانگی هستند که به وعده زر و زور، آخرت خویش را ارزانی بردگی مستکبران می‌کنند و این چنین مردم دین‌مار بی‌گناه را قربانی، ننگ‌شان باد.

این جنایت تروریستی، بیانگر اوج درماندگی و حقارت صحنه‌گردانان اصلی آن است که به خیال باطل خود گمان می‌کنند می‌توانند بین اقوام و مذاهب یک‌پارچه و همسوی کشور عزیز ما تفرقه بیندازند و ایران را ناامن کنند. بی‌شک سیاه بختی این کوردلان روز به‌روز افزون‌تر می‌شود.

هنرمندان تئاتر ایران، چون دیگر اقشار جامعه، به خوبی نقشه‌ها و نیرنگ‌ها و ذات چرک و کثیف کفار داعشی و امثالهم را می‌شناسند و بارها به قلم و اندیشه و اثر هنری خویش آن را محکوم کرده‌اند.

اداره کل هنرهای نمایشی، هنرمندان سراسر کشور و روسا و اعضای انجمن هنرهای نمایشی ایران، ضمن محکومیت شدید این حادثه تروریستی، شهادت جمعی از هموطنان عزیز را در حرم مطهر احمدین موسی^(ع) را به مقام معظم رهبری، مردم شریف ایران اسلامی و خانواده‌های معظم شهدا تسلیت عرض کرده و برای مجروحان، شفای عاجل از خداوند متعال مسئلت می‌کند.

اداره کل هنرهای نمایشی، روسای انجمن هنرهای نمایشی سراسر کشور و هنرمندان سراسر کشور»

محمود سالاری، معاون هنری وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، با حضور در نشست انجمن کارگردانان تئاتر، تاکید کرد برای تک تک نظراتی که فعالان هنرهای نمایشی مطرح می‌کنند، آماده گفت‌وگو و یافتن راه‌حل است، اما برای بازی‌های سیاسی، مطلقاً گوش شنوا ندارد.

محمود سالاری، معاون هنری ارشاد در نشست انجمن کارگردانان تئاتر:

برای نظراتی که مطرح می‌شود، آماده گفت‌وگو و یافتن راه‌حل هستیم

نماز جایگزین شده با بازیگر روی صحنه، اکت خود را عوض کرده است، در حالی که باید به مجوز خود پایبند می‌بودند.» او با اشاره به تعداد زیاد اجراهای نمایشی در کشور ادامه داد: «قریب ۱۰ هزار نمایش در سال ۱۴۰۰ اجرا شده اما چند نمایش تعطیل شده است. این‌طور نیست که هرکس از بیرون گفت فلان نمایش را تعطیل کنید، بگوییم چشم. در همان جلسات، نماینده قوه قضاییه حضور دارد. من مسئول حیطه خودم هستم.»

نشست قانون کارگردانان خانه تئاتر درباره ممیزی تا پاسی از شب ادامه داشت و هنرمندانی مانند اسماعیل خلیج، رضا کیانیان و محمدرضا خاکی نیز نکات خود را مطرح کردند.

■ خانه تئاتر در دوران کرونا به انگیزه کمک به درمان هنرمندانی که دچار کرونا شده بودند، هفت‌صدمیلیون بودجه گرفت که هنوز در حساب باقی مانده است و علاوه بر آن چرا هنوز سه‌میلیارد بودجه خانه تئاتر هم در حساب است.

■ برای تک‌تک نظراتی که مطرح می‌کنید، آماده گفت‌وگو و یافتن راه‌حل هستیم، اما برای بازی‌های سیاسی مطلقاً گوش شنوا ندارم.

■ حتماً بر اساس آنچه دوستان گفتند، در اجرا اشکالاتی وجود دارد و گاهی تصمیم‌ها بر اساس عقاید افراد است.

■ آیین‌نامه‌های شورای نظارت، بعضی مصوبه شورای عالی انقلاب فرهنگی است و بعضی هم نه و قابل‌تغییر است. منکر مشکلات نیستیم. ممکن است ممیز اشتباه کرده باشد. تئاتر باید سیاسی باشد ولی سیاست‌بازی اصلاً خوب نیست.

■ اعضای خانه تئاتر مرا به اینجا دعوت کردند و گفتند بعضی از اعضا توان پرداخت پول بیمه تکمیلی را ندارند که پانصدمیلیون تومان کمک کردیم. اگر الان سجاد افشاری‌مان می‌خواهد اجرا برود، می‌دانید چقدر پیگیر شده‌ام؟

تئاتر خطاب به شرکت‌کنندگان در جلسه گفت: «خانه تئاتر در دوران کرونا به انگیزه کمک به درمان هنرمندانی که دچار کرونا شده بودند، ۷۰۰ میلیون بودجه گرفت و هنوز در حساب است و علاوه بر آن چرا هنوز ۳ میلیارد بودجه خانه تئاتر هم در حساب است.»

معاون امور هنری افزود: «اعضای خانه تئاتر مرا به اینجا دعوت کردند و گفتند بعضی از اعضا توان پرداخت پول بیمه تکمیلی را ندارند که ۵۰۰ میلیون تومان کمک کردیم.»

او در ادامه و در واکنش به برخی از نظرها و انتقادهای مطرح شده در جلسه گفت: «حتماً بر اساس آنچه دوستان گفتند، در اجرا اشکالاتی وجود دارد و گاهی تصمیم‌ها بر اساس عقاید افراد است.»

سالاری با اشاره به مسائل حاشیه‌ای در فضای تئاتری کشور افزود: «یکی از معضلات تئاتر ما، نفاق است. افراد

این‌طور نیست که هرکس از بیرون گفت فلان نمایش را تعطیل کنید، بگوییم چشم. در همان جلسات، نماینده قوه قضاییه حضور دارد. من مسئول حیطه خودم هستم

در اتاق من چیزی می‌گویند و بیرون از آن، جور دیگری رفتار می‌کنند.»

جلوی تعطیلی غیرقانونی نمایش‌ها می‌ایستیم

معاون هنری وزیر خطاب به حاضران ادامه داد: «نهادهایی با آمدن من به این نشست، مخالف بودند. ۴ نماینده مجلس خواهان تعطیلی نمایش «مخاطب» شدند که جلوی این تعطیلی را گرفتیم. وقتی کار سیروان خسروی در کرمان خراب شد، عذرخواهی کردم و به او سه اجرا در تهران دادم. اگر الان سجاد افشاری‌مان می‌خواهد اجرا برود، می‌دانید چقدر پیگیر شده‌ام؟ پای کار استاد مرتضی عقیلی ایستادم. اما دیده‌ایم اول در نمایشی عبا بوده و بعد چادر

(نویسنده) گله‌اش از سانسور بود ولی وقتی به آلمان مهاجرت کرد، هم چیزی از او درنیامد. اینکه چرا سانسور برداشته نمی‌شود، به این دلیل است که کسانی که خواهان آن هستند، خودشان مدیریت داشته‌اند.»

تئاتر باید سیاسی باشد ولی سیاست‌بازی خوب نیست

معاون هنری با اشاره به انتساب خودش به برخی جریان‌های سیاسی افزود: «عده‌ای می‌خواهند جبهه پایداری را بزنند در حالی‌که من هیچ ارتباطی با آنان ندارم. تحلیل این است که نواصول‌گرایانی که آقای قالیباف سردمدار آن است و آقای گیل‌آبادی پشت آنان است یا اصلاح‌طلبان، برای شرکت در انتخابات تلاش می‌کنند که البته هر کدام هم بیایند، متعلق به انقلاب هستند.» او گفت: «برای تک تک نظراتی که مطرح می‌کنید، آماده گفت‌وگو و یافتن راه حل هستیم، اما برای بازی‌های سیاسی مطلقاً گوش شنوا ندارم. یک عکس ندارم که با گروه سیاسی بوده باشم. دنبال این نیستیم که نماینده مجلس شوم یا عشق این صندلی را ندارم. بازی سیاسی باید جمع شود. در آن صورت، تئاتر می‌تواند کار خود را انجام بدهد.»

سالاری با تاکید بر تمکین همگان بر قانون افزود: «آیین‌نامه‌های شورای نظارت، بعضی مصوبه شورای عالی انقلاب فرهنگی است و بعضی هم نه و قابل‌تغییر است. منکر مشکلات نیستیم. ممکن است ممیز اشتباه کرده باشد. تئاتر باید سیاسی باشد ولی سیاست‌بازی اصلاً خوب نیست.»

چرا هنوز بودجه خانه تئاتر در حساب است؟

سالاری در بخش دیگری از سخنان خود با اشاره به وضعیت مبهم بودجه

به گزارش ایران تئاتر، دومین شب از سلسله نشست‌های تخصصی حقوق تئاتر با موضوع ممیزی، سه‌شنبه ۲۴ مرداد در سالن جوانمرد عمارت خانه تئاتر با حضور محمود سالاری، معاون امور هنری وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، محمد رحمانیان، شهرام گیل‌آبادی و وحید آگاه (حقوقدان) برپا شد.

خبرگزاری ایسنا، گزارشی از این نشست تهیه کرده است، که به‌دلیل کمبود جا، بخشی را که مربوط به سخنان معاون امور هنری وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی است، خواهید خواند.

علاقه‌مندان برای خواندن متن کامل این گزارش می‌توانند به سایت ایران تئاتر مراجعه کنند.

کافر بودن بهتر از منافق بودن است. یکی از معضلات تئاتر نفاق است. افراد در اتاق من چیزی می‌گویند و بیرون از آن، جور دیگری رفتار می‌کنند

به کرسی‌های آزاداندیشی احترام می‌گذارم

محمود سالاری، در ابتدای سخنان خود، برپایی این نشست را برآمده از اهداف سیاسی دانست و گفت: «می‌دانم این جلسه با چه هدفی تشکیل شده ولی بنا به تاکید مقام معظم رهبری مبنی بر لزوم وجود کرسی‌های آزاداندیشی، در آن شرکت کردم.»

او افزود: «دغدغه این جلسه ممیزی نیست بلکه موضوع این است که برخی دوستان با بعضی سیاسیون جلساتی داشته‌اند، مبنی بر اینکه به بهانه بحث درباره ممیزی، کسانی را وارد گفت‌وگوهایی کنند چون قرار است برای شرکت در انتخابات آماده شوند. به هر حال موضوع ممیزی برای آنان رای می‌آورد و هدف این جلسه هم همین است.»

معاون هنری، ممیزی را بحثی درازدامن دانست و اضافه کرد: «عباس معروفی

هم‌زمان با دومین جشنواره بین‌المللی پانتومیم زنان اداره کل هنرهای نمایشی عضو سازمان جهانی مایم (WMO) می‌شود

هم‌زمان با برگزاری دومین جشنواره بین‌المللی مایم در شهر زنجان، اداره کل هنرهای نمایشی برای نخستین بار به عضویت سازمان جهانی مایم (WMO) درمی‌آید.

به گزارش روابط عمومی اداره کل هنرهای نمایشی، هم‌زمان با برگزاری جشنواره بین‌المللی مایم و صدمین سال تولد هنرمند افسانه‌ای مایم، مارسل مارسو و صدویست‌وپنجمین سال تولد هنرمند مایم، ایتین دکرو (استاد پانتومیم ژان لویی بارو)، با پیگیری‌های دفتر امور بین‌الملل اداره کل هنرهای نمایشی با دریافت دو کرسی برای نخستین بار عضو سازمان جهانی مایم می‌شود. سازمان جهانی مایم فعالیت خود را از سال ۲۰۱۱ هم‌زمان با زادروز هنرمند فرانسوی مارسل مارسو (۲۲ مارس) آغاز کرده است و از سال ۲۰۱۷ همکاری خود را با موسسه بین‌المللی تئاتر ITI با تشکیل یک گروه تئاتر فیزی‌کال آغاز کرده است. مارسل مارسو در سال ۱۳۵۲، سفری به ایران داشته و تعدادی از زیباترین قطعات نمایشی خود را به نقش بیپ در تالار وحدت اجرا کرده است. این سازمان کنفرانس‌های جهانی مایم را به‌صورت تخصصی و همچنین کنفرانس‌های تربیکی (شامل هنرهای مایم و سایر هنرهای نمایشی) برگزار می‌کند. سازمان بین‌المللی مایم همه‌ساله با مشارکت مراکز تئاتری سراسر جهان به آموزش هنرمندان علاقه‌مند به هنر مایم، با برگزاری کارگاه‌های آموزشی و مستر کلاس می‌پردازد. کشورهای عضو سازمان جهانی مایم از چهار قاره جهان هستند که مقر سازمان بین‌المللی مایم در شهر بلگراد، پایتخت کشور صربستان است.

گزارش آماری تعداد تماشاگران و میزان فروش نمایش‌های تیر و مرداد تماشاخانه ایرانشهر منتشر شد

میزبانی از ۱۴ هزار تماشاگر

گزارش آماری تعداد تماشاگران و میزان فروش نمایش‌های تیر و مرداد تماشاخانه ایرانشهر اعلام شد.

به گزارش ایران تئاتر، آمار فروش و تعداد تماشاگران نمایش‌های «نویسنده مرده است»، «آخرین سه‌شنبه سال»، «چه» و «ط...» که از ابتدای تیر تا بیستم مرداد ۱۴۰۲ در سالن‌های استاد سمندریان و ناظرزاده کرمانی به صحنه رفتند، مشخص شد. «نویسنده مرده است» به کارگردانی بهنام شرفی که از تاریخ ۱۲ تیر تا ۲۰ مرداد در سالن ناظرزاده کرمانی با ظرفیت ۲۱۲ صندلی و قیمت بلیت ۱۷۰ و ۱۵۰ هزار تومان به صحنه رفته است؛ با ۳۱ اجرا و میزبانی از ۲۲۷۲ تماشاگر، به فروشی معادل ۶۴۹.۵۳۵.۰۰۰ تومان دست پیدا کرده است.

نمایش «آخرین سه‌شنبه سال» به کارگردانی الهام شعبانی نیز که از ۱۴ تیر در سالن ناظرزاده کرمانی به صحنه رفته است؛ با قیمت بلیت ۱۷۰ و ۱۴۰ هزار تومان و ۳۱ اجرا تا تاریخ ۲۴ مرداد توانست با میزبانی از ۳۴۸۷ تماشاگر به فروش ۴۱۳.۱۳۶.۵۰۰ تومان دست پیدا کند.

نمایش «چه» به کارگردانی مهران رنجبر از تاریخ ۱۲ تیر و طی ۳۱ اجرا تا تاریخ ۲۰ مرداد در سالن استاد سمندریان با ظرفیت ۱۸۴ صندلی و قیمت بلیت ۱۵۰ و ۱۲۰ هزار تومان با میزبانی از ۳۴۲۸ تماشاگر فروشی معادل ۴۰۴.۱۱۰.۰۰۰ تومان داشته است. نمایش «ط...» به کارگردانی مجید رحمتی که از روز ۱۳ تیر در سالن استاد سمندریان با ظرفیت ۱۵۰ صندلی به صحنه رفت؛ با ۳۰ اجرا تا تاریخ ۲۰ مرداد توانست با میزبانی از ۲۷۹۹ تماشاگر به فروشی معادل ۲۵۶.۹۲۰.۰۰۰ تومان دست پیدا کند.

هیئت داوران مسابقه ملی نمایشنامه‌نویسی دوما معرفی شدند

پس از پایان مهلت ارسال متون به دبیرخانه مسابقه ملی نمایشنامه‌نویسی دوما، اعضای هیئت داوران این رویداد تئاتری معرفی شدند.

به گزارش خبرنگار ایران تئاتر در مازندران، مهدی اختیاری، شهردار شهر ساحلی محمودآباد، در حکمی، حسن دولت‌آبادی، فراز فلاحت‌زاد و پژمان شاهوردی را به عنوان هیئت داوران مسابقه ملی نمایشنامه‌نویسی دوما معرفی کرد. حسن دولت‌آبادی، هنرمند و مدرس تئاتر، پس از ۵۳ سال فعالیت‌های پژوهشی و تجربی خود، چاپ ۶۰ کتاب، ۶۰ مقاله، داوری جشنواره‌های متعدد، تولید و اجرای تئاترهای بسیار، کسب چندین جایزه در جشنواره‌های داخلی و خارجی و مدیریت در نهادهای هنری را در کارنامه دارد. پژمان شاهوردی، پژوهشگر و نویسنده، بیش از ۵۰ نمایشنامه صحنه‌ای و خیابانی نوشته و از برگزیدگان جشنواره تئاتر فجر و چندین رویداد نمایشی معتبر دیگر بوده است. داوری در جشنواره‌های مختلف تئاتر استانی، منطقه‌ای، ملی و چهل‌ویکمین جشنواره بین‌المللی تئاتر، بخشی دیگر از فعالیت‌های این هنرمند است. فراز فلاحت‌زاد، نویسنده، کارگردان، پژوهشگر و مدرس تئاتر نیز، تاکنون در هیئت انتخاب و داوری ده‌ها جشنواره نمایشی عضویت داشته است. این هنرمند، سابقه حضور موفق در شش دوره از جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر را در کارنامه دارد. مسابقه ملی نمایشنامه‌نویسی دوما، بر اساس آثار اقتباسی از رمان «دوما» که داستان زندگی سیده سلطنت حمیدتیار، مادر سرداران شهید ابوالحسن و ابوالقاسم و بسیجی شهید هادی محمدزاده است، برگزار می‌شود.

مرتضی مودی خبر داد «تمام که نمی‌شود ولی تمام» به پایان تمرین‌هایش رسید

مرتضی مودی، کارگردان نمایش «تمام که نمی‌شود ولی تمام»، از سه ماه تمرین فشرده و پر چالش برای اجرای عمومی این اثر گفت و تاکید کرد خود را در برابر مخاطبان مسئول می‌داند.

به گزارش خبرنگار ایران تئاتر در سیستان و بلوچستان، تمرین‌های آماده‌سازی نمایش «تمام که نمی‌شود ولی تمام» برای اجرای عمومی، به روز پایانی خود رسید. مرتضی مودی، در این باره توضیح داد: «نویسنده این نمایشنامه، اکبر صادقی از نویسندگان شهرستان بيله سوار استان اردبیل است که به‌واسطه هنر تئاتر، سال‌ها آشنایی و رفاقت با او دارم.» این کارگردان درباره چالش‌هایش در مسیر تمرین این نمایش گفت: «اما مراحل رسیدن به این مرحله از تمرین‌ها، چندان هم بی‌دغدغه نبود و در طول سه ماه تمرین نمایش، بارها ناگزیر به تغییر بازیگر شدیم، چراکه برای من، کیفیت اثر اهمیت دارد و معتقدم ما در برابر مخاطب مسئول هستیم.»

علی سلیمانی صاحب‌خیابان شد

اعضای شورای شهر تهران با تغییر نام خیابان «پشن» در خیابان فلسطین به نام زنده‌یاد «علی سلیمانی» موافقت کردند.

به گزارش ایران تئاتر به نقل از ایسنا، شورای شهر تهران در جلسه صبح امروز (سه‌شنبه ۲۴ مرداد) با اشاره به سالگرد فوت هنرمند فقید علی سلیمانی درباره تغییر نام یکی از خیابان‌های تهران به نام او موافقت کردند.

نرگس معدنی‌پور در این جلسه گفت: «علی سلیمانی هنرمندی بود که در عرصه انقلاب و اربعین حسینی فعالیت می‌کرده و ۲۱ مرداد ۱۴۰۰ بر اثر بیماری کرونا جان خود را از دست داد.» او با بیان اینکه در ابتدای هفته جاری سالگرد فوت این هنرمند بود، گفت: «تقاضا می‌شود خیابان «پشن» حد فاصل خیابان ولیعصر و فلسطین در منطقه ۱۱ به نام علی سلیمانی تغییر کند.»

اعضای شورای شهر با این تغییر نام موافقت کردند.

بازیگر پیشکسوت به تماشای دو نمایش سنگلج نشست تقدیر رضا فیاضی از میکائیل شهرستانی

رضا فیاضی که میهمان ویژه اجرای دو نمایش «شب روی سنگفرش خیس» و «پرده در پرده» در تماشخانه سنگلج بود، از میکائیل شهرستانی برای تربیت بازیگران جوان تقدیر کرد.

به گزارش ایران تئاتر، رضا فیاضی، بازیگر تئاتر، سینما و تلویزیون، روز چهارشنبه ۲۵ مرداد برای تماشای دو نمایش «شب روی سنگفرش خیس» به کارگردانی میکائیل شهرستانی و «پرده در پرده» به کارگردانی رویا اسدی، به تماشخانه سنگلج رفت. فیاضی در گفت‌وگویی کوتاه به تلاش میکائیل شهرستانی برای تربیت نسل آینده بازیگران پرداخت و گفت: «سال‌هاست که میکائیل را می‌شناسم و با کارهایش آشنایی دارم. می‌بینم که برای بچه‌ها چه زحمتی می‌کشد.»

او در تحلیل نمایش «پرده در پرده» توضیح داد: «یک کار ترکیبی دیدم. امیدوارم مردم بیایند و این کار را ببینند. معمولاً وقتی که اسامی بازیگران و عوامل برای مردم آشنا نباشد، کمتر به آن توجه کنند ولی مطمئن هستم که با یک تبلیغ درست و درمان می‌توان تماشاگر را برای دیدن این کار ترغیب کرد. ذائقه تماشاگر را می‌توان هدایت کرد.»

اجرای نمایش «بک تو بلک» در تئاتر شهر آغاز شد

اجرای نمایش «بک تو بلک» نوشته و کار سجاد افشاریان شامگاه پنجشنبه بیست‌وششم مرداد(دیروز) به میزبانی تالار اصلی تئاتر شهر آغاز شد.

به گزارش ایران تئاتر به نقل از روابط عمومی تئاتر شهر، اجرای نمایش «بک تو بلک» به نویسندگی، طراحی، کارگردانی سجاد افشاریان شامگاه پنجشنبه بیست‌وششم مرداد به میزبانی تئاتر شهر آغاز شد.

سجاد افشاریان درباره این نمایش توضیح داد: «این نمایش به لحاظ ساختار و فرم اجرا با همه کارهای گذشته‌ام تفاوت دارد و به‌رغم اینکه برای شما یک قصه جذاب را تعریف می‌کند، صاحب داستان و روایتی ثابت است که مدام تخیل مخاطب را به کار می‌گیرد.»

سجاد افشاریان، نیکو بستانی و مهدی زندیه بازیگران این نمایش هستند. این اثر نمایشی پیش از این در پردیس تئاتر شهرزاد اجرا و مورد اقبال مخاطبان قرار گرفته بود.

نمایش «بک تو بلک» هر شب ساعت ۲۰:۳۰ در تالار اصلی تئاتر شهر به صحنه می‌رود.

مرکز سیمرغ صدا و سیما منتشر کرد فراخوان نگارش نمایشنامه‌های کوتاه تلویزیونی

مرکز سیمرغ سازمان صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران، به منظور احیا و توسعه تئاتر تلویزیونی، در فراخوانی، از نویسندگان کشور برای نگارش گروهی نمایشنامه‌های کوتاه تلویزیونی، دعوت کرد.

به گزارش ایران تئاتر، به منظور بسترسازی توسعه نگارش گروهی نمایشنامه و مشارکت نویسندگان کشور در تولید نمایشنامه‌های کوتاه تلویزیونی، مرکز سیمرغ معاونت سیما فراخوان داد.

احیا و توسعه تئاتر تلویزیونی، یکی از مأموریت‌های مرکز سیمرغ سازمان صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران است. این مرکز، برای تحقق مأموریت محوله، در حال تولید دو نوع تئاتر است؛ تئاترهای بلند تلویزیونی تک قسمتی (حدود ۶۰ دقیقه) و تئاترهای کوتاه تلویزیونی چندقسمتی (۱۰ قسمت حدود ۱۵ دقیقه). بدین منظور برای بسترسازی توسعه نگارش گروهی نمایشنامه و مشارکت نویسندگان کشور در تولید نمایشنامه‌های کوتاه تلویزیونی، اولین فراخوان از مجموعه فراخوان‌های تئاتر تلویزیونی منتشر شد.

علاقه‌مندان برای آگاهی از شرایط این فراخوان می‌توانند به سایت ایران تئاتر مراجعه کنند.

در گفت‌وگو با رضا عرفانی مطرح شد

موسیقی خراسانی وزنه سنگین «دایره» است

خراسانی یکی از نقاط قوت این نمایش به شمار می‌آید. در مورد تصاویر و ساخت ویدئو هم پلان به پلان آنچه در ذهن داشتیم برای حمید ملکی نوشته بودم و او با توجه به فضای ذهنی من و خلاقیت خود آن‌ها را زنده کرد. البته بخش بزرگی از این ساخته‌ها در این نمایش اجرا نشده است.

اما این نمایش با پیش‌فرض مخاطب از تعزیه سنتی شکل گرفته است. ما نیاز به شیوه‌های نو داریم و قطعاً نوآوری آسیبی به اصل سنت‌ها نخواهد زد. انگار که یک نمایش دیگر حول تعزیه در حال اجراست که در ذهن مخاطب است.

بی‌کلام بودن نمایش هم در راستای توجه به پیش‌فرض‌های ذهنی مخاطب در نظر گرفته شده است؟
بله، ما مخاطب را آزاد می‌گذاریم تا هر چه دوست دارد، ببیند. فقط رنگ‌های زرد، سبز و قرمز در این نمایش کار می‌کنند و پیش‌فرض‌ها از ذهن تماشاگران شروع می‌شود. به‌علاوه حذف نشانه‌هایی چون دیالوگ، موسیقی تعزیه و... نمایش را برای مخاطب امروزی‌تر کرده است.

در نمایش «دایره» با تصاویر و بدون دیالوگ در ذهن مخاطب قصه می‌گوییم و اجازه می‌دهم او در ذهنش قصه را تکمیل کند و شعر بخواند.

این سکوت کمی باعث کند شدن ریتم نمایش شده است...

در مورد کند بودن ریتم نمایش باید بگوییم که تمعدا این اتفاق افتاده است چراکه مبنای ما حرکت اسلوموشن بوده است. ریتم کند برای این است که مخاطب زمان داشته باشد به تمام جزئیات بیندیشد و تصمیم بگیرد.

موسیقی و تصویر دو عنصر پراهمیت و پیش‌برنده کار هستند. موسیقی‌ها انتخابی است یا برای نمایش ساخته شده‌اند؟

موسیقی کار به جز قطعه آخر، همگی برمبنای موسیقی خراسان و توسط مهدی حسنی از آهنگسازان شناخته‌شده تئاتر در خراسان برای نمایش ما ساخته شده است. من تنها درباره کلیت آنچه مدنظر داشتیم، صحبت کردم و زمانی که آهنگ‌ها به دستم رسید، بیش از ۸۰ درصد همان چیزی بود که مدنظر داشتیم. تنها قطعه آخر انتخابی است. موسیقی

می‌شود با شیوه‌های مدرن و برای نسل جدید اجرایی شود. در این نمایش نیز ما با احترام به تعزیه به عنوان یک اجرای تاریخی و کتابخانه‌ای که باید حفظ شود، به سمت آزمودن تجربه‌ای جدید روی صحنه رفتیم.

پس استفاده از فناوری جدید را برای همراه کردن نسل نو و مخاطب امروزی موثرتر از اجراهای سنتی می‌دانید؟

قطعاً فناوری و شیوه‌های جدید کمک زیادی در انتقال مفاهیم به نسل نو دارند. جامعه امروز دیگر مثل سابق، با نسخه‌های قدیمی این هنر نمایشی مواجه نمی‌شود، این اتفاق بدی است اما نمی‌توان آن را انکار کرد. به همین دلیل من سعی کردم با کمک از پیش‌فرض‌های مخاطبان و با استفاده از فناوری و موسیقی، اثری جدید ارائه دهم. قطعاً این تجربه نو، نواقصی دارد که برای بهبودش تلاش می‌کنم اما این آخرین نسخه ذهنی من در حال حاضر بوده است.

پیش‌فرض‌ها و نشانه‌های استفاده شده بسیار اندک اما تاثیرگذار هستند. ضمن ستایش این اتفاق به نظرتان نوآوری در روند حفظ شکل نمایشی آیین‌های گذشته خللی ایجاد نمی‌کند؟

تعزیه بر اساس یک فرم اجرایی، رفتار بازیگران و نمادها و نشانه‌ها شکل می‌گیرد. من در این اثر روی بخش نشانه‌شناسی آن تاکید گذاشتم. به طور مثال تعزیه یک نمایش مردانه است اما من تمعدا بازیگر زن را انتخاب کردم. عامل آواز و موسیقی سنتی آن را حذف کردم تا ببینم همچنان پیش‌فرض‌های مردم نسبت به واقعه کار می‌کند.

پیش‌فرض‌هایی که پیتر بروک هم به آن‌ها اشاره داشته است. ما چهار فراز شهادت حضرت عباس^(ع)، شهادت حضرت علی اصغر^(ع)، شهادت امام حسین^(ع) و آتش زدن خیمه‌ها را به گونه‌ای متفاوت به نمایش گذاشته‌ایم

رضا عرفانی، طراح و کارگردان «دایره»، این اثر نمایشی را تعزیه‌ای مدرن معرفی می‌کند که با تصاویر و موسیقی در ذهن مخاطب قصه می‌گوید و موسیقی خراسانی وزنه سنگین آن به شمار می‌رود.

نگار امیری: نمایش «دایره» با طراحی و کارگردانی رضا عرفانی از روز دهم تا سی‌ویکم مرداد در سالن کوچک تالار مولوی روی صحنه است. «دایره» تعزیه‌ای مدرن است که با استفاده از نشانه‌شناسی به روایت واقعه عاشورا می‌پردازد.

این نمایش تولید مرکز هنرهای نمایشی حوزه هنری استان خراسان رضوی است که به صورت هم‌زمان در تهران (سالن اصلی تالار مولوی)، مشهد (سالن نمایش حسین نوری) و هفت شهر خراسان رضوی شامل نیشابور (سالن نمایش بابک)، کاشمر (مجمع فرهنگی هنری سرو)، تربت حیدریه (تماشخانه هنر)، قوچان (تماشخانه صورتک)، سرخس (سینمای پالایشگاه گاز شهید هاشمی‌نژاد) و گناباد (سالن نمایش اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی) روی صحنه می‌رود. آرزو کریمی زند (تهران)، میترا محمدیان (کاشمر)، سحر کاهانی (نیشابور)، حکیمه خاکسار (تربت حیدریه)، سمانه پرتوی (مشهد)، زهره دین‌پور (قوچان)، مریم انصاری (گناباد) و فاطمه علی‌میرزایی (سرخس) بازیگران نمایش «دایره» به تفکیک شهرهای محل اجرا هستند.

به این بهانه با رضا عرفانی، کارگردان این اثر به گفت‌وگو نشستیم.

چرا برای روی صحنه بردن این نمایش تنها از نشانه‌های تعزیه سنتی آن هم بدون کلام استفاده کردید؟

تفاوت تعزیه ما با قالب کلاسیک تعزیه، متناسب با نیازهای صوتی و بصری جامعه امروز است. ما قوانین تعزیه سنتی را رعایت می‌کنیم اما سعی‌مان به‌روز شدن است. ما تاکنون برای امروزی شدن تعزیه کاری انجام نداده‌ایم و یا حداقل خیلی کم به سمت آن رفته‌ایم. در همه دنیا یک شکل از نمایش‌های آیینی هست که به آن‌ها اجراهای کتابخانه‌ای می‌گویند. زبان، رفتار و قواعد آن آثار برای جهان معاصر کارایی ندارد اما در هر شکل سعی

در راستای برگزاری دومین جشنواره بین‌المللی پانتومیم زنجان اتفاق افتاد بازدید از سالن‌های اجرای تئاتر شهرستان زنجان و سلطانیه

اسرافیل فرج‌اللهی مدیرعامل انجمن هنرهای نمایشی ایران و مهدی حاجیان، مسئول امور جشنواره‌های اداره کل هنرهای نمایشی به همراه مسئولین اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان زنجان و دبیر جشنواره از سالن‌های اجرای تئاتر در زنجان بازدید کردند.

به گزارش خبرنگار ایران تئاتر از زنجان، صبح روز سه‌شنبه مورخ ۱۴۰۲/۰۵/۲۴، اسرافیل فرج‌اللهی مدیرعامل انجمن هنرهای نمایشی ایران به همراهی مهدی حاجیان، مسئول امور جشنواره های اداره کل هنرهای نمایشی، ابراهیم قاسمی، معاون هنری و سینمایی و حمیدرضا رستم‌خانی، کارشناس هنرهای نمایشی اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان زنجان و ساسان قجر، دبیر دومین جشنواره بین‌المللی پانتومیم زنجان از سالن‌های اجرای تئاتر در شهر زنجان بازدید کردند.

محل های مورد بازدید عبارت بودند از:

۱- تالار هنر و پلاتو ماندگار و سالن یادگار فرهنگسرای امام خمینی^(ع) زنجان
۲- سالن کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان زنجان

عمار تفتی کارگردان موسیقی‌نمایش «دُردنوشان» می‌گوید نمایش «دُردنوشان» دارویی است برای آنان که درد دارند و تفاوت نمی‌کند چه دردی است. اگر درد تئاتر یا هر درد بپایید و به همراه ما دُرد بنوشید. ما مژده می‌دهیم که دردها آرام می‌یابند.

گفت‌وگو با کارگردان و بازیگر موسیقی‌نمایش «دُردنوشان»

عمار تفتی: بپایید با ما دُرد بنوشید

«در طول نمایش از دردهایی سخن به میان می‌آید که در ما ته‌نشین می‌شوند؛ درحالی‌که هنوز درمان نشده‌اند. این ته‌نشین‌ها را در فارسی دُرد می‌نامیم و هر چه در کف شیشه حاوی مایعی بماند را نیز. اگر بطری تکان نخورد این دُرد ته‌نشین است و می‌توان مایع رویین را نوشید. اگر بطری تکان بخورد، دُرد و نوشاک مخلوط می‌شوند و نوشیدنی دیگر گوارا نیست. دُردنوش و دُردنوشان در غزلیات سعدی، آن کسانی هستند که نوشیدنی رویین را که آب مهر و دوستی است، بخشیده‌اند و خود به خوردن ته‌نشین بطری که دُرد غم و رنج و درد است، نشسته‌اند بی‌شکوه و گلایه بلکه با شکر و رضا. این اگر درد شراب باشد، به رنگ جگر است و کنایه از خون‌جگر خوردن که نوشاک عاشق صادق است؛ و درد مشترک همه مردم جهان عشق است.»

او ادامه داد: «بزرگ‌ترین چالش در این راه خواستن بود. خواستن که این امانت را بر دوش کشیم. چون خواستیم که این کار بشود، باقی را به صاحبش سپردیم و رقصان و پای‌کوبان و دست‌افشان و سراندازان تا اینجا آمده‌ایم، باشد که به شادی و نیکویی و زیبایی به خانه برسیم.»

عمار تفتی در پایان صحبت‌های خود تماشاگران تئاتر را خطاب قرار داد و گفت: «دُردنوشان» دارویی است برای آنان که درد دارند و فرق ندارد که چه دردی است. «دُردنوشان» یک وعده آرام‌بخش است. اگر درد تئاتر یا هر دردی دارید، بپایید و به همراه ما دُرد بنوشید. ما مژده می‌دهیم که دردها آرام می‌یابند.»

عمار تفتی درباره اینکه «دُردنوشان» درباره سعدی است و به او تقدیم می‌شود نیز توضیح داد: «در این کار از ارتعاش دیوان غزلیات شیخ اجل سعدی شیرازی بهره‌مند هستیم. پیش‌تر گفتم که کلام فرکانس دارد، چه نوشته شود و چه بر زبان رانده شود. این به حقیقت نزدیک‌تر است که سعدی دیوان غزلیاتش را به ما و همه مردم جهان تقدیم کرده است. از حقیقت دور است اگر بگوییم ما چیزی به او تقدیم کرده‌ایم. ما ایرانیان و همه جهانیان مرهون و مدیون ادبا و عرفای تاریخ ادبیات فارسی هستیم و این یک ادعا نیست، بلکه اقرار جهانیان است.

ایران‌زمین حقیقتاً چیزی جز فرهنگ برای صدور به جهان ندارد. نفت و گاز و فلز و فیروزه و فرش تا پسته و زعفران که مال ایران نیست. مال

زمین است. آنچه حقیقتاً برای ایرانی است که می‌تواند از خویش به دیگران ببخشد، فرهنگ و بر چکاد فرهنگ، زبان فارسی و پرچم شکوهمند این زبان، ادبیات فارسی است. «دُردنوشان» برای سعدی است زیرا که دیوان غزلیاتش را سروده و امروز می‌شود آن را به‌عنوان یک کالای فرهنگی عرضه کرد. این به حقیقت نزدیک‌تر است اگر بگوییم «دُردنوشان» برای سعدی و ما کارگزاران او هستیم.»

این کارگردان در مورد نام‌گذاری نمایش نیز توضیحاتی را مطرح کرد و گفت:

که چقدر برای درمان خویش ایستاده‌ایم. چقدر توانسته‌ایم زخم‌های‌مان را مرهم بگذاریم و دردهای‌مان را بیاریم. سپس خواستیم تا ضمن فریاد کشیدن یک درد مشترک، تجربه خود از آن درد و راه کنار آمدن و آرام کردنش را با مردم به اشتراک بگذاریم. چراکه باور داریم هر درد مشترک، درمان مشترک دارد؛ چراکه باور داریم این درد مشترک هرگز جداجدا درمان نمی‌شود.»

این کارگران درباره اینکه نمایش جدیدش تلفیقی از موسیقی و فرم است، گفت: «موسیقی و سخن هر دو بسامد دارند. متأسفم که معادل‌های انگلیسی

و عربی‌اش برای‌مان آشانت‌ر است. این بسامد یعنی نقطه اوج یک موج، یعنی قله موج. این قله‌ها بلندند و برای همین اثر درمان‌گرانه دارند.

البته قله‌های بلندی هم هستند که اثر ویرانگرانه دارند. همین موسیقی و کلام اگر به هتجار و بر سامان باشند، درمانت می‌کنند و اگر ناهنجار و نابه‌سامان باشند، بیمار‌ت می‌کنند؛ اما انتخاب فرکانس یا همان بسامد درست، می‌تواند آرام‌بخش و درمانگر و آفریننده باشد. با ترکیب این ارتعاشات یا بسامدها می‌توان نیروی آرامش، آفرینش و درمان را نیز افزود. این کاری است که در «دُردنوشان» انجام می‌دهیم؛ خلق فرکانس یا طول‌موج مفید برای آگاهی و درمان و انتشار آن در میان تماشاگران.»

مسعود ترابی، کارگردان تئاتر:

۵۰۰ دقیقه اجرا با بیش از ۷۰ بازیگر

به گزارش ایران تئاتر، مسعود ترابی، کارگردان و نویسنده تئاتر، این روزها با نمایش سریالی «انسانی مرد» در عمارت نوفل‌لوشاتو میزبان مخاطبان است.

مسعود ترابی درباره شرایط اجرای تئاتر سریالی گفت: «هن قبلاً هم تجربه تئاتر سریالی را در ایران داشته‌ام و واقعیت

به گزارش ایران تئاتر، عمار تفتی، بازیگر تئاتر، سینما و تلویزیون که چند سالی است حضورش در تئاتر کم‌رنگ شده، در حال حاضر مشغول تمرین نمایش جدیدش است. تفتی به‌زودی نمایش «دُردنوشان» را در تماشاخانه ایران‌شهر روی صحنه خواهد برد.

برای آگاهی از چند و چون این تجربه جدید و اجرای نمایش تازه‌اش، با عمار تفتی به گفت‌وگو نشستیم.

کارگردان نمایش «دُردنوشان» در واکنش به اینکه بعد از مدت‌ها دوباره به تئاتر برگشته است، گفت: «اگر جایی باشد که آن گوهر یا ذات و حقیقت غایی بازیگری که بشود نامش را هنر نهاد، به عرصه ظهور رسد، صحنه تئاتر است. بازیگران در اغلب بسترها و حوزه‌ها به‌جز این امکان، مانند سینما یا تلویزیون، به‌ندرت به آن لحظه بی‌خویشی که هنر اصالتاً زاییده آن لحظات است، دست خواهند یافت. نه که نشدنی باشد اما

بسیار دور از دسترس و کمیاب است.» او ادامه داد: «نخست اینکه من هرگز صحنه نمایش را ترک نکرده بودم؛ که دوباره بازگردم. زیرا باور دارم که زندگی صحنه نمایش است و ما بازیگران. دوم اینکه دل‌تنگ تئاتر به معنای نمایشگری نه؛ اما دل‌تنگ خلق و آفرینش بودم.»

تفتی درباره اجرای تئاتر توضیح داد: «ما به تئاتر نمی‌اندیشیدیم. ما به مردم و دردهای مشترک‌مان می‌اندیشیدیم. دردهای بسیار و مشترک‌مان. سپس اندیشیدیم که این دردها را بی‌گمان درمانی است و با خودمان روراست شدیم

ایران افزود: «در همین نشست مشهد، سیاست‌ها، برنامه‌ها و چگونگی فعالیت کانون‌ها تشریح شد. از جمله دستوردهایی که به‌تازگی به دست آمده است، گنجاندن اجراهای خیابانی در جشنواره‌های استانی بود که تا جشنواره بین‌المللی فجر هم امتداد خواهد یافت.»

قزلباش، در اهمیت حضور کارهای خیابانی در جشنواره‌های ملی و بین‌المللی توضیح داد: «هنرمندان با حضور در جشنواره و دیدن گروه‌های رقیب، از لحاظ کیفی می‌توانند پیشرفت داشته باشند و بر کیفیت محتوایی و اجرای آثارشان بیفزایند.» او با تأکید بر امر آموزش در عرصه تئاتر خیابانی هم گفت: «هرچقدر دوستان هنرمند با آگاهی و علم بیشتری به تئاتر خیابانی بپردازند، می‌توانند آثار فاخرتر و مردم‌پسندتری را تولید کنند. در حوزه آموزش، مسئولان و مدیران باید برنامه اجرایی منظم و پیوسته‌ای داشته باشند تا رشد تئاتر خیابانی همچنان ادامه پیدا کند.»

گفت‌وگو با نویسنده و کارگردان نمایش «علیامخدره»
مریم شعبانی: توانمندی زنان، نیازمند فضایی برای دیدن شدن است

مریم شعبانی، نویسنده و کارگردان نمایش «علیامخدره» با اشاره به اینکه بازیگران و تمامی عوامل اجرایی این اثر بانوان هستند، گفت زنان کشور ما تخصص و توانمندی‌های زیادی دارند که نیازمند فضایی برای دیده شدن است.

* * *

به گزارش ایران تئاتر، نمایش «علیا مخدره» به نویسندگی و کارگردانی مریم شعبانی از بیست‌وششم مرداد تا یکم شهریور ساعت ۲۰ در تالار سوره حوزه هنری روی صحنه خواهد رفت.

مریم شعبانی با اشاره به اینکه نمایش بر اساس داستان مستندی از تاریخ معاصر ایران نوشته و طراحی شده است، گفت: «این اثر به داستان زندگی سه زن از زنان کاخ ناصرالدین‌شاه می‌پردازد که برای نخستین بار به اجرای تعزیه در دربار مشغول می‌شوند. دو نفر از آن‌ها دختران شاه و دیگری خواهر او به نام ماه تابان خانم است.» او توضیح داد: «به نظرم رسید که این تاریخ جریان‌سازی زنان در دربار ناصری می‌تواند الگوی خوبی برای تمامی زنان باشد.» این هنرمند افزود: «این نمایش توسط ۶ نفر بازیگر اصلی و ۴ نفر بازیگر فرم طراحی شده است.»

شعبانی با اشاره به سابقه‌اش در زمینه نگارش نمایشنامه‌های مستند تاریخی گفت: «تحقیق و پژوهش‌های من مشخصاً روی زنان تاریخ‌ساز ایران و جهان به‌ویژه در دوره اسلامی است و قاعدتاً به نمونه‌های قابل‌تأملی از زنان توانمند، ایده‌پرداز و دارای یک تفکر جریان‌ساز روبه‌رو می‌شوم. دوست دارم تا زنان جامعه در حال حاضر نیز با شناخت آن‌ها جایگاه خود را بهتر بشناسند و بدانند که چقدر می‌توانند در روند رشد فردی و اجتماعی تأثیرگذار باشند.» او افزود: «این نمایش پیش‌ازاین در سال ۱۳۹۷ با تیم اجرایی دیگری اجرا شده بود که با تغییر در چیدمان بازیگران و طراحی صحنه و لباس، بازتولید جدیدتری برای مخاطبانی که پیش‌ازاین به تماشای کار نشسته‌اند، انجام داده‌ایم.»

شعبانی با اشاره به طراحی لباس نمایش گفت: «طراح لباس کار بر اساس مستندات تاریخی در رابطه با پوشش زنان دوره قاجار و زنان تعزیه‌خوان آن دوران، لباس بازیگران و حتی رنگ آن‌ها را طراحی و انتخاب کرده است.»

این کارگردان با اشاره به اینکه این اجرا مخصوص به بانوان است، توضیح داد: «آثار نمایشی زیادی برای مخاطب خانواده در کشور ما تولید می‌شود اما به‌نظم زنان یک جامعه اسلامی نیازمند فضایی مستقل برای ارائه آفرینش‌های نمایشی خود هستند به‌ویژه که در دین اسلام شرایطی برای حضور اجتماعی زنان تعریف شده که برای پایبندی به آن نیاز به این فضای مستقل کاملاً مشهود است.»

او ادامه داد: «طراحی لباس، حرکات فرم و آواز از جمله دلایلی بود که باعث شد برای راحتی بازیگران و عوامل اجرایی مخاطبان تنها بانوان باشند.»

مریم شعبانی در پایان گفت: «زنان کشور ما تخصص و توانمندی‌های زیادی دارند که نیازمند فضایی برای دیده شدن است و این نمایش سعی کرده است تا با همراهی بانوان از بخش فنی تا اجرا، این فضا را تا حدودی برای هنرنمایی و توانایی آنان ایجاد کند.» نمایش «علیا مخدره» به نویسندگی و کارگردانی مریم شعبانی با بازی سارا قادری، فاطمه زارع، فاطمه مرادی، عطیه بحری، محدثه رضانی، شکیبا عبدی مطلق، فاطمه گودرزی، مهدیه خادمی و خانه حدادی از پنج‌شنبه ۲۶ مرداد ساعت ۲۰ در حوزه هنری میزبان علاقه‌مندان خواهد بود.

حمیدرضا قزلباش، سرپرست گروه نمایشی پوپک:

جشنواره‌های استانی، رشد تئاتر خیابانی را دوچندان خواهند کرد

به گزارش خبرنگار ایران تئاتر در زنجان، نشست تخصصی کانون‌های تئاتر خیابانی انجمن‌های هنرهای نمایشی استان‌های کشور، از ۱۸ تا ۲۰ مرداد در مشهد برگزار شد.

حمیدرضا قزلباش، مسئول کانون تئاتر خیابانی انجمن هنرهای نمایشی استان

زنجان که سرپرست گروه نمایشی پوپک هم هست، یکی از شرکت‌کنندگان در نشست تخصصی مشهد بود.

او درباره این که رشد و شکوفایی تئاتر خیابانی در استان‌ها، چه تأثیر مثبتی بر تئاتر کل کشور خواهد گذاشت، گفت: «نمایش خیابانی یک نمایش مردمی است و به جای آن‌که تماشاگران به تالار بیایند، هنرمندان هستند که به سراغ مردم می‌روند؛ این نقطه قوت و اهمیت این هنر است. طبیعتاً وقتی نمایش خیابانی، با گستردگی به کار خود ادامه دهد، می‌تواند بر جریان کلی تئاتر کشور هم تأثیر مثبت داشته باشد؛ چرا که مردم را با این هنر آشنا می‌کند، مخاطب پرورش می‌دهد، مسئولان غیرفرهنگی را با قدرت نمایش در تأثیرگذاری بر جامعه آشنا می‌کند، هنرمندان جوان را باتجربه‌تر می‌سازد و همه دستوردهای خود را می‌تواند در اختیار تئاتر صحنه‌ای کشور هم قرار دهد.»

این هنرمند با اشاره به فعالیت جدی کانون‌های تئاتر خیابانی در گوشه و کنار

دارد که با یک پایان‌بندی تمام می‌شود، اما در قسمت‌های دیگر خط و ربط‌هایی وجود دارد که مخاطبانی که قسمت قبل را دیده‌اند متوجه آن می‌شوند.»

او افزود: «یکی از دلایلی که نخواستیم هر قسمت این نمایش ادامه قسمت قبل باشد و مفهوم‌ها در قسمت‌های جلوتر معلوم شود این بود که شرایط اقتصادی مخاطبان دچار مشکل نشود؛ اما طبیعتاً به‌عنوان تماشاگر مجاب می‌شوی که قسمت بعدی را ببینی.»

این هنرمند که ایده‌پرداز و طراح این نمایش هم است، درباره روند نوشتن متن توضیح داد: «طرح اولیه این نمایش سریالی از من بود و ۱۲ متن برایم ارسال شد اما به ۶ متن به‌نویسندگی محسن عظیمی، جعفر غلامپور و محمد کرمی رسیدیم.»

ترابی درباره دکور این نمایش گفت: «در نمایش سریالی «انسانی مرد»، ۶ دکور داریم چون هر اپیزود در یک لوکیشن خاصی رخ می‌دهد و خب این قسمت کار هم خیلی سخت بود.»

هیچ‌وقت فکر نمی‌کردم دوباره سراغ کار تئاتر سریالی بروم، چون به‌شدت کار سخت و پرفشاری است.» او ادامه داد: «برای این نمایش بیش از ۶ ماه تمرین شده است و جمعاً ۵۰۰ دقیقه اجرا با بیش از حدود ۷۰ بازیگر متفاوت داریم که تعداد اندکی به‌صورت ثابت در همه اپیزودها حضور دارند.»

این کارگردان مطرح کرد: «خدا را شکر می‌کنم که در این چند ماه با تمرین‌های که داشتیم دچار مشکل و چالشی نشدیم اما زمان زیادی از زندگی‌مان گرفته شد که خوشبختانه به نتیجه‌ای قابل‌احترام روی صحنه تبدیل‌شده است.»

ترابی در ادامه گفت: «تئاتر سریالی در ایران تا جایی که من می‌دانم سابقه‌ای ندارد و شروع این کار با بنده بوده است. در تئاتر سریالی ما صرفاً نباید ببینیم که قسمت اول ادامه قسمت دوم است و اگر یک قسمت را ببینیم دیگر متوجه روند اجراهای این نمایش نمی‌شویم؛ نه این‌گونه نیست و هر قسمت به‌صورت اپیزودیک است و قصه‌ای جداگانه

در گفت‌وگو با کارگردان نمایش عروسکی «قهرمان کوچک» مطرح شد
حجت‌الله ناظری: تولید آثار عاشورایی نیازمند حمایت مسئولان و ارگان‌هاست

حجت‌الله ناظری، کارگردان نمایش عروسکی «قهرمان کوچک» گفت تولید آثار نمایشی عاشورایی و مذهبی دشوار است و سازمان‌های کمی پیگیر هستند و درخواست تولید این‌گونه آثار را دارند، بنابراین تولید آثار عاشورایی نیازمند حمایت و همت بلند مسئولان و ارگان‌ها هستند.

به گزارش ایران تئاتر، نمایش عروسکی «قهرمان کوچک» که روایتگر شهادت حضرت علی‌اصغر^{علیه السلام} است به نویسندگی انوش معظمی و کارگردانی حجت‌الله ناظری این روزها در تماشاخانه مهر حوزه هنری روی صحنه است.

راوی این اثر نمایشی که با تکنیک عروسکی برای کودکان و نوجوانان اجرا می‌شود، تیری است که گلولی کوچک‌ترین همراه حسین^{علیه السلام} را شکافت.

با کارگردان این نمایش عروسکی به گفت‌وگو نشستیم که در ادامه می‌خوانید. او درباره انگیزه و چرایی تولید این اثر گفت: «تولید نمایش کودک به‌نوبه خود کار دشواری است حال اگر بخواهید نمایشی ویژه کودکان با محوریت آیینی و عاشورایی تولید کنید، کار سخت‌تری را بر عهده گرفته‌اید. الحمدلله گروه «مکتب» از ۲۰ سال گذشته توانسته سربلند از انجام تولیدات آیین و عاشورایی بیرون بیاید و تولیداتی داشته باشد که با اقبال مخاطب روبه‌رو شود. ازاین‌رو همواره تولید نمایش با موضوع دینی از حلقه‌های کاری گروه «مکتب» بوده است.»

این هنرمند همچنین درباره ویژگی این کار برای جذب مخاطب کودک هم این‌گونه توضیح داد: «زاویه دید در نمایش کودک و نوجوان با زاویه دید در نمایش بزرگسال بسیار متفاوت است و این زاویه دید است که زبان را در نمایشنامه شکل می‌دهد؛ نگاه کردن به جهان هستی از دریچه نگاه کودکان باعث می‌شود ساختار نمایشنامه کودک و نوجوان شکل بگیرد؛ بنابراین مفروضات دنیای کودکان با بزرگسالان متفاوت می‌شود و نمایشنامه مختص کودک و نوجوان شکل می‌گیرد.»

ناظری با اشاره به زاویه دید انتخاب‌شده برای روایت این اثر، افزود: «در نمایش «قهرمان کوچک» به‌طورکلی دو گروه اشقیاء و اولیاء را داریم که برای کودکان شمه‌ای کلی از روایات و خلق‌و‌خوی آن‌ها به نمایش درمی‌آید؛ اما خط سیر اصلی داستان بر اساس داستان درخت سببی است که با مهربانی به بچه‌ها سیب می‌دهد و امروز مجبور به انجام کاری شده که راضی به انجام آن نیست و این چالش موضوع اصلی این نمایش است که از زبان تیر روایت می‌شود.» او همچنین با بیان اینکه، در کار مخصوص کودک باید از بازنمایی خشونت‌های عریان خودداری کرد، توضیح داد: «قطعاً موضوعات خشن و دارای بار روانی خشونت‌بار با بیان مستقیم و غیرهنرمندانه تأثیر منفی زیادی در روحیه کودکان خواهد گذاشت؛ بنابراین یکی از اصلی‌ترین فاکتورهای تولید یک نمایش عاشورایی تلطیف و کاستن خشونت ماجراست و اینجاست که نگاه ظرافتمندانه هنرمند وارد میدان شده و با بیان موضوع با استفاده از تکنیک‌هایی داستانی و قصه‌گویی هم‌آوایی ظریف و مناسب روحیه کودکان به وجود می‌آورد و متناسب با ظرفیت کودکان ماجرا روایت می‌شود.»

این هنرمند همچنین در مورد ادامه دادن مسیر تولید نمایش برای کودکان و نوجوانان با محوریت موضوعات مذهبی و عاشورایی گفت: «ما پیگیر اجرایی برای مخاطبان کودک و نوجوان هستیم اما متأسفانه در مورد تولید کارهایی از این سنخ، با توجه به توضیحات داده‌شده باید بگوییم تولید بسیار دشوار است و سازمان‌های کمی هم پیگیر و درخواست تولید این‌گونه آثار را دارند. با اینکه مردم علاقه‌مند به تولید و دیدن چنین آثاری هستند اما تولید بسیار کم است، بنابراین رونق این عرصه از تئاتر، حمایت و همت بلند مسئولان و هنرمندان را می‌طلبد.»

رزیدنسی، داستان پشت‌صحنه یک فیلم سینمایی است که به مشکلات و حواشی ساخت یک پروژه می‌پردازد.» او ادامه داد: «در این نمایش شاهد تلاش هنرمندی هستیم که تصمیم به ساخت اولین فیلم سینمایی خود در یک کاروانسرا گرفته است و به دلیل شرایط و حواشی‌ای که در پشت‌صحنه اتفاق می‌افتد، این امکان برایش فراهم نمی‌شود و کار به سرانجام نمی‌رسد.»

میرعلی‌اکبری با بیان اینکه در آثاری که به‌عنوان نویسنده و کارگردان حضور دارد، دغدغه‌های شخصی خود را به نمایش می‌گذارد، توضیح داد: «سعی کردم تا سختی‌ها و مشکلات راه یک هنرمند را در مسیر تولید یک اثر هنری بیان کنم.» «بوزیدآباد رزیدنسی» روایت آدم‌هایی است که هنر آن‌ها توسط اطرافیان فهمیده نمی‌شود. روایت ما در بخشی دیگر نیز به این موضوع که آدم‌ها در جایگاه درست خود حضور ندارند، می‌پردازد.»

او ادامه داد: «این نمایش محصول یک کارگاه ایده تا اجراست. من به‌عنوان نویسنده کار شخصیت‌های نمایش را بر اساس شناختی که در طول تمرین‌ها از بازیگران به دست می‌آورم، پرداخت می‌کنم و به نگارش درمی‌آورم.» میرعلی‌اکبری گفت: «کثر بازیگران نمایش، کار اول خود را روی صحنه تجربه کردند و بیشتر در تلاش بودیم تا این تجربه به تصویرسازی، تخیل و شخصیت‌پردازی آن‌ها کمک کند.» کارگردان نمایش «بوزیدآباد رزیدنسی» با اشاره به ویژگی کارگاه‌های، افزود: «کارگاه‌های نمایشی برای این است که هنرجویان بتوانند حس روی صحنه رفتن و مقابل تماشاگران قرار گرفتن را تجربه کنند اما قطعاً در کنار این موارد باید به مطالعه و بررسی بیشتر در مورد بازیگری بپردازند و تنها تجربه را به‌عنوان شاخص بازیگری قرار ندهند.»

گفت‌وگو با نویسنده و کارگردان نمایش «شهر طلا»

حامد زحمتکش: تکنیک عروسک کاغذی برای بچه‌ها باورپذیر بود

این صورت که یکی از اعضای خانواده باید مریض شود، چون قصه نیاز به گره داشت. دیدم یک‌عالمه قصه از سراسر دنیا در اختیار من است. حالا به چه بهانه‌ای می‌توانم این قصه‌ها را تعریف کنم؟ دیدم اگر بروم در قالب جهانگردی که سیاح و کنجکاو ماجراهای آدم‌هاست، بهترین گزینه موجود است. من می‌توانستم هر کدام از قصه‌ها را جداگانه اقتباس و دراماتورژی و اجرا کنم، بدون اینکه آقای جهانگردی وجود داشته باشد. قصه‌ها خودشان به‌تنهایی قابلیت نمایشی‌شدن را دارند اما من دنبال یک بهانه بودم که چگونه این قصه‌ها را غیرمستقیم تعریف کنم، یعنی یکراست نروم سراغ قصه.

در پروسه نگارش نمایشنامه و تولید اثر، چه‌قدر به قصه اصلی و چاپ‌شدن وفادار بودید و تا چه اندازه مجبور شدید داستان را دراماتورژی و نمایشی کنید؟

پرسش شما از جایی شروع می‌شود که ما وارد قصه امندا می‌شویم، ولی قبل از آن کاراکتر آقای جهانگرد به نمایش اضافه شده که می‌گوید «من با کسی آشنا شدم که به من گفت مادر بزرگش چگونه بوده» و باقی ماجرا؛ مثلاً یک معدن‌یاب که مدت‌هاست از خانواده‌اش دور بوده و دنبال معدن می‌گردد. حالا که پیشنهاد امندا را می‌شنود، خوشحال می‌شود، چون می‌تواند نزد خانواده‌اش برگردد. دیگر مجبور نیست سراسیمه دنبال معادن مختلف بگردد و کم‌کم ناامید بشود، یا مثلاً در مورد چارلی، پیت دستفروش و حتی عطارا! عطارا! اصلاً در قصه نیست. در قصه فقط یک جایی می‌گوید یک عطاری باز شد! این باز شدن عطاری را من تخیل کردم، به

مالی آدم‌ها را می‌بیند و می‌شنود و می‌آید برای دیگران تعریف می‌کند این می‌توانست دستمایه خوبی باشد.

پس به‌زودی قصه‌های آقای جهانگرد را در نمایش‌های دیگری هم می‌بینیم. درست است؟

بله، مسیر بعدی آقای جهانگرد، قاره آفریقا و کشور نیجریه است و داستان پسر بچه‌ای را به نام «لطیف» تعریف می‌کند که آرزوی داشتن یک دوچرخه را دارد اما فقر و مسائل دیگر زندگی او مانع از تحقق آرزویش شده.

نمایش سفر به آفریقای آقای جهانگرد الان در چه مرحله‌ای است؟ الان دارم روی نمایشنامه و فرم اجرای آن کار می‌کنم. چیزی که در ماجرای آقای جهانگرد برای من اهمیت دارد، تنوع فرم است. مثلاً شما الان قصه امندا را در قالب «شهر طلا» و با تکنیک عروسک کاغذی و بازیگر زنده می‌بینید، ولی برای روایت شاگرد دوچرخه‌سازی و قصه لطیف، دارم به تکنیک‌های دیگری فکر می‌کنم، یعنی در حال طراحی و تنظیم نمایشنامه هستیم.

آیا در پروسه نگارش نمایشنامه و تولید این اثر، نگاهی به ماجرای واقعی برادران امیدوار هم داشتید؟

من برادران امیدوار را می‌شناسم و موزه آن‌ها را هم خیلی بادقت دیده‌ام. به‌نظرم این دو برادر، ماجرای خیلی جالبی دارند که با زبان می‌روند و دور دنیا را می‌گردند. خب، قطعاً شناخت آن‌ها در شکل‌گیری این نمایش بی‌تأثیر نبوده، یعنی ما در فرهنگ خودمان دو نمونه بارز جهانگردی داریم، یعنی همین برادران امیدوار. حتماً دیدن آن موزه و شنیدن این قصه در ناخودآگاه من بوده که ایده آقای

احمرضا حجاززاده؛ در حالی که با شروع ماه محرم، اجراهای نمایش‌های کودک و نوجوان در تالار هنر و کانون پرورش فکری پارک لاله متوقف شده‌اند در سالن‌های کوچک برخی فرهنگسراها، نمایش‌هایی برای مخاطبان کودک و نوجوان روی صحنه می‌روند.

فرهنگسرای ارسباران یکی از آن‌هاست که اگر این روزها همراه با فرزندان بالای هفت سال خود به سالن استاد جواد ذوالفقاری سر بزنید، می‌توانید نمایش بسیار جذاب و ارزشمند «شهر طلا» را به نویسندگی و کارگردانی حامد زحمتکش ببینید. به بهانه اجرای موفق این اثر نمایشی، با حامد زحمتکش گفت‌وگو کردیم.

نمایش‌های کودک و نوجوان معمولاً به قصه‌ها و افسانه‌هایی با فضای فانتزی و طنز و موزیکال می‌پردازند؛ اما شما در نمایش «شهر طلا» مسئله مهم سواد مالی را مطرح کرده‌اید؟

در آغاز همکاری من با موسسه «آکادمی هوش مالی»، آن چهل کتاب را به صورت نمایش‌های صوتی کار کردم، یعنی در طول دو سال کرونايي، چهل جلد از کتاب‌ها را برای خوانش تنظیم و تعدادی از هنرمندان را دعوت کردم که آموند و به جای کاراکترهای مختلف قصه صحبت کردند. الان آن کتاب‌های شنیداری در اپلیکیشن فیدیبو قابل دسترس است. به‌مرور هر چه پیش رفتیم، دیدیم آن قصه‌ها قابلیت زیادی برای استفاده در مدیوم‌های متفاوت دارند. فکر کردم ما که این آثار را به صورت کتاب صوتی کار کردیم، چرا به شکل نمایش روی صحنه کار نکنیم؟ ایده آقای جهانگرد را با مدیر مجموعه مطرح کردم. گفتیم یک ایده دارم که آقای جهانگرد می‌رود دنیا را می‌گردد و قصه سواد

پژمان باقری‌پور، کارگردان و نویسنده تئاتر خیابانی:

هنرمندان استان لرستان در تئاتر خیابانی پرشمار هستند

به گزارش ایران تئاتر، پژمان باقری‌پور، مسئول کانون تئاتر خیابانی استان لرستان بر لزوم حمایت از این‌گونه نمایشی توسط مسئولان کانون‌های استانی کشور تأکید کرد.

این هنرمند با اشاره به تجربه سی‌ساله‌اش در تئاتر خیابانی گفت:

«در مدت ۳۰ سال سابقه حضور من در مسیر تئاتر، نمایش‌های غیرسالمی یا خیابانی، پرفورمنس، محیطی، میدانی و گونه‌های مختلف و متنوع آن دغدغه و مأوای من و بسیاری از هنرمندان این عرصه بوده و هست.»

باقری‌پور با ابراز خشنودی از علاقه هنرمندان استان به نمایش خیابانی توضیح داد: «خوشبختانه گرایش به این شاخه از هنرهای دراماتیک در استان لرستان بسیار مطلوب است. در شهرستان بروجرد موج کوشای خانواده تئاتر خیابانی با بازوهای خلاق و تلاشگری مثل پژمان شاهوردی، حسام‌الدین شریعتمداری، حسین ایزدی و مسعود کردی اداره می‌شود.»

این هنرمند افزود: «شهرستان‌های مختلف لرستان مانند خرم‌آباد، الیگودرز، درود، پل‌دختر، ازنا و سلسله با ورود سلاقی و رقابت آموزنده هنرمندانی چون امیرمحمد حسوند، ناهید گودرزی، حجت‌الله خادم‌فر، علی آوش، آرش رضایی، مرتضی آذرفر، یاسر عبدی‌پور و... در عرصه تئاتر خیابانی

آثار قابل توجهی ارائه داده‌اند.» مسئول کانون تئاتر خیابانی انجمن هنرهای نمایشی استان لرستان همچنین هنرمندان این استان را در این عرصه، پرشمار و از سرآمدان تئاتر خیابانی کشور برشمرد و گفت: «بی‌شک هنرهای دراماتیک در فرمت خارج از سالن، آبدتن رخدادهای احتملی است که ضوابط ارائه محصول به مخاطب را سخت و طاقت‌فرسا می‌کند؛ اما خوشبختانه با استناد به آمار و نظرسنجی‌ها مخاطبان از تئاترهای خیابانی رضایت دارند.»

او با اشاره به حضورش در نشست تخصصی کانون نمایش‌های خیابانی کشور توضیح داد: «در این نشست سرفصل‌هایی مثل برنامه‌های آموزشی، ترویجی، پرورشی، ساختاری و... مورد تحلیل قرار گرفت که خروجی‌های مطلوبی نیز مصوب شد و امیدوارم مسئولان کانون‌های استانی کشور برای رسیدن به اهداف ارائه‌شده در این نشست حامی و یاری‌گر ما باشند.»

محمد میرعلی‌اکبری، کارگردان تئاتر:

«بوزیدآباد رزیدنسی»، تجربه‌ای کارگاهی روی صحنه است

به گزارش ایران تئاتر، نمایش «بوزیدآباد رزیدنسی» به نویسندگی و کارگردانی محمد میرعلی‌اکبری از یازدهم تا بیست‌وهفتم مرداد ساعت ۱۷ در خانه نمایش دا روی صحنه رفته است. محمد میرعلی‌اکبری درباره این اثر نمایشی گفت: «نمایش «بوزیدآباد

واسطه ارتباط بین ملت‌ها می‌شود، هیچ نقطه مبهم و تاریک و ناخوشایندی باقی نمی‌گذارد، حتی اگر آنچه ارائه می‌دهی منطبق و حتی خوشایند اعتقادات طرفین نباشد. هر آنچه هست زیبایی است.

این قالب از هنر فراملیتی و فرامذهبی، به بهترین و زیباترین و لطیف‌ترین حالت ممکن، انتقال مفهوم می‌کند. عمیق‌ترین تأثیر فقط و فقط از این ابزار قدرتمند برمی‌آید و لاغیر. آنچه گفتم تجربه‌ای بود از ارتباطی که به‌واسطه نمایش با مردمانی بافرهنگ و مذهب متفاوت، دریافت کردم.

بیشتر مخاطبان ما از کشورهای آفریقایی،

هنر، زبان مشترک انسان‌ها با هر دین و فرهنگ و ملیت است. وقتی نمایش، واسطه ارتباط بین ملت‌ها می‌شود، هیچ نقطه مبهم و تاریک و ناخوشایندی باقی نمی‌گذارد

کشورهای شرق آسیا و کشورهای عربی مقیم در استانبول و یا ترک‌زبان‌هایی با مذاهب مختلف، امام حسین علیه‌السلام را فقط به اسم نوه پیامبر می‌شناختند، نه امام شهید و نه امام سوم شیعیان. نه چیزی از کربلا می‌دانستند و نه اسم شش‌ماهه امام حسین را می‌دانستند. ولی در سوگ کودکی شش‌ماهه که مظلومانه به شهادت رسیده بود، چنان اشک می‌ریختند که گویی سال‌هاست با مصیبت‌های کربلا آشنايند. هیچ ابزاری به‌اندازه نمایش نمی‌تواند دیوار بلند اعتقادات درست یا نادرست مخاطبیش را پشت سر گذاشته و مفهوم را آن‌چنان‌که مؤلف دوست دارد، به عمق جان‌ودل مخاطب بنشانند. استقبال از این نمایش‌ها به‌شدت جذاب بود و شورانگیز. در روزهای ابتدایی اجرا در اول محرم، هرروز بین ۵۰۰ تا ۱۰۰۰ نفر مخاطب در میدان جمهوریت استانبول گردهم می‌آمدند. رفته‌رفته هرروز تعداد مخاطبین بیشتر و بیشتر می‌شد و این شد که در روزهای تاسوعا و عاشورا، کارمان از تک اجرا به سه اجرا در روز تبدیل شد.

برنامه‌های آینده‌تان چیست؟
دغدغه من سال‌هاست این بوده که در عصر ارتباطات و جهان فناوری، بتوانیم هنر ایرانی را در تمامی قالب‌هایش به مردم دنیا معرفی کنیم. ما در هنر و فرهنگ حرف‌های بسیاری برای گفتن داریم، کافی است کمی همت کنیم و داشته‌های هنری‌مان را عرضه کنیم.

بی‌تظیر در تاریخ این دیار شهیدپرور به یادگار گذاشته است و قرار است در یک روز از ۸ صبح تا ۱۲ شب در ۵۱ نقطه‌از استان به‌صورت هم‌زمان، نمایش خیابانی با این موضوع اجرا شود.» او افزود: «برگزاری جشنواره‌های تئاتر خیابانی در سطح استان‌ها می‌تواند به مدیران ما نشان بدهد که تئاتر خیابانی زنده و پویاست و بسیاری از ناهنجاری‌ها و معضلات اجتماعی می‌تواند به کمک تئاتر خیابانی حل شود.به‌راحتی می‌توانیم از طریق این گونه‌نمایشی فرهنگ‌سازی کنیم.»

این فعال تئاتری همچنین گفت: «اگر کنار هنرمندان تئاتر خیابانی بایستیم و بودجه را پای کار بیاوریم، می‌توانیم با فراهم کردن بستر مناسب، بسیاری از ارزش‌های دینی و انسانی را از این طریق منتقل کنیم.»

او با مقایسه جایگاه و ساختار هنرمندان صحنه‌ای و خیابانی، گفت: «گروه‌های نمایش خیابانی در استان‌ها باید همانند گروه‌های تئاتر صحنه پروانه نمایش بگیرند.»

صرامی ادامه داد: «ما حتی یک آمار قابل استناد از هنرمندان تئاتر خیابانی نداریم، چون بسیاری از هنرمندان این عرصه به دلیل بی‌مهری‌ها، از این هنر کناره‌گیری کردند. نظم‌بخشی به تئاتر خیابانی در استان‌ها می‌تواند ما را به یک جامعه آماری مناسب برساند تا بدین‌هم چند نفر در سطح کشور به‌صورت تخصصی در این رشته فعالیت می‌کنند تا بعداً این مرحله بتوانیم برای انتشار ارزش‌های دینی واجتماعی از طریق این هنر برنامه‌ریزی کنیم.»

مسئول کانون تئاتر خیابانی اصفهان در پایان با بیان ویژگی‌های نمایش خیابانی، در مورد نحوه گرایش خود به این گونه نمایشی گفت: «در نمایش خیابانی به دلیل ارتباط ملموس و چهره‌به‌چهره با تماشاگر به‌راحتی می‌توانیم اندیشه و تفکر خود را به مخاطب منتقل کنیم. من بعد از فارغ‌التحصیل شدن به‌صورت اتفاقی اولین نمایش خیابانی که در محوطه تئاتر شهر تهران اجرا می‌شد، مواجه شدم و همین برخورد اتفاقی تأثیری عمیق بر من گذاشت؛ در واقع از این مسیر بود که به این گونه نمایشی علاقه‌مند شدم و همچنان هم عشق و علاقه و دغدغه من باقی مانده است.»

ندارند. موارد ذکرشده، این کار را به نمایش خیابانی نزدیک‌تر می‌کرد تا تعزیه و با توجه به اینکه مخاطبین ما ترک‌زبان بودند، نمایشنامه آماده‌شده توسط مترجم به زبان ترکی استانبولی تبدیل و اجرا شد. **چه شد که از بازیگران ترک در این نمایش استفاده کردید؟**

به‌غیر از یک نفر، دیگر هنرمندانی که در ترکیه برای اجرای این نمایش همکاری داشتند، همه نابازیگر بودند و حتی برخی از آن‌ها تجربه نشستن در سالن تئاتر را هم نداشتند. با حدود ۲۰ نفر از زنان و مردان شیعه و سنی مواجه بودیم که به‌شدت پایبند عقاید مذهبی خود بودند و آنچه که آن‌ها را برای اجرای این نمایش عاشورایی مشتاق کرده بود، عشق و علاقه به امام حسین بود. تمام تجربه آن‌ها در هنر نمایش، تماشای چند تعزیه ایرانی بود. کار کردن با این گروه مشکلات خاص خودش را داشت که به لطف خدا در طول دو سالی که افتخار کارگردانی و اجرای این نمایش‌ها را در این کشور داشتم، هر روز کمتر شد و درنهایت اجرای قابل قبولی به مخاطبین تقدیم شد. دوستان انجمن در ترکیه، شیفته اجرای نمایش بودند و تجربه‌ای هرچند غیرحرفه‌ای نیز در این زمینه داشتند و بسیار مشتاق بودند که خودشان ایفای نقش کنند. همچنین در سیاست‌گذاری و اهداف ترسیم‌شده فی‌مابین، مقرر شده بود هنرمندانی از همان انجمن تربیت شوند که در سال‌های آینده، مستقلاً بتوانند به اجرای نمایش در اقصى نقاط شهر استانبول بپردازند.

این تجربه‌برای خود شما چگونه بود؟
با ذوق و شوق فراوان و انگیزه‌ای مضاعف برای کارهای بعدی می‌گویم که سال قبل و امسال که افتخار کارگردانی و اجرای این ۵ نمایش عاشورایی را داشتم، بهترین تجربه زندگی هنری و مذهبی‌ام بوده است. امسال علاوه بر این ۵ نمایش خیابانی عاشورایی، یک نمایش با موضوع غدیر به‌صورت صحنه‌ای نیز آماده کردم که به‌صورت تک اجرا روی صحنه تقدیم میهمانان جشن غدیر در استانبول شد.

با توجه به این‌که افراد مختلف با ملیت‌ها و مذاهب گوناگون کار شما را تماشا کردند، ارتباط‌شان با اثر چگونه بود؟

هنر، زبان مشترک انسان‌ها با هر دین و فرهنگ و ملیت است. وقتی نمایش،

گفت‌وگو با مرتضی عقیقی که بهترین تجربه زندگی‌اش با اجراهای عاشورایی در استانبول رقم خورد وقتی هنر واسطه بین ملت‌ها شود، تاریکی از بین می‌رود

دیدم، متوجه شدم که شاید در نوع نمایشی که موردنیاز بود، مشکل زیادی نداشتیم. ظرفیت‌های بالایی تعزیه در ایران و بالاخص در قم، کار را کمی آسان می‌کرد. ولی مشکل اصلی از آنجا شروع می‌شد که اولاً مخاطبینی که در میدان جمهوریت این شهر اجتماع می‌کردند، همه از مردم عادی و از ملیت‌های مختلف بودند و شاید تجربه اندک هنری و فرهنگی، حتی از نوع غیرمذهبی هم از نمایش نداشتند. دوما اینکه زبان تعزیه، زبان شعر بود و اجرای یک تعزیه با زبان و شکل مرسوم ایرانی‌اش در ترکیه، با همه جذابیت‌های بصری، شاید تأثیرگذاری مورد انتظار را در خصوص حادثه کربلا نداشت. همچنین مردمی که از محل اجرا گذر می‌کردند، حداقل آشنایی را هم از ائمه اطهار و امام حسین نداشتند و باید در کنار ارائه تصاویر جذاب و هنری تعزیه و هنر اصیل ایران، فرصت انتقال مفاهیم عمیق کربلا و معرفی شخص امام حسین به‌عنوان نوه پیامبر از دست نمی‌رفت.

پس نمی‌توان دیگر روی این اجرا نام تعزیه گذاشت...

شاید اطلاق کلمه تعزیه به این نمایش، درست نباشد. چون از ارکان تعزیه این است که نسخه تعزیه و خواندن نسخه‌ها به‌صورت آواز در دستگاه‌های دشتی یا بیات باشد یا اینکه در تعزیه، زنان هیچ ایفای نقشی ندارند. ما در این نمایش فقط از لباس‌های تعزیه و نوع میزانشن‌ها و برخی قراردادهای تعزیه استفاده کردیم. همچنین در نقش‌های زنان، از بازیگران زن استفاده کردیم که

هنرمندانی ترکی که برای اجرای این نمایش همکاری داشتند، جز یک نفر، همه نابازیگر بودند و حتی برخی از آن‌ها تجربه نشستن در سالن تئاتر را هم نداشتند

در برخی موارد بسیار تأثیرگذار بود؛ مثلاً در نمایش حضرت علی‌اصغر، نقش رباب را یک خانم اجرا می‌کرد که به نظرم بهترین عملکرد هنری و بازخورد را داشت و به‌شدت موردتوجه مخاطبین قرار گرفت.

همچنین از موسیقی‌های زمینه، افکت‌های صوتی، روضه و مدیحه‌سرایی مداحان ترک‌زبان و نریشن استفاده کردیم که شاید در تعزیه جایگاهی

به پاسخ این پرسشم، در بسیاری از آثار اجرایی خودم و همکارانم که روی صحنه می‌رفت، از دوستان غیر ایرانی‌ام دعوت می‌کردم به تماشای نمایش‌ها بیایند. در همین مراودات، یکی از این دوستان، بین من و انجمن محمد مصطفی در استانبول **پنج نمایش خیابانی و عاشورایی را که در استانبول اجرا کردیم، اگرچه تعزیه نبودند، ولی از عناصر، لباس‌ها، میزانشن‌ها و برخی قراردادهای تعزیه در آن‌ها استفاده کردیم**

ترکیه واسطه شد.پس از ارتباط‌های اینترنتی و آشنایی با فعالیت‌های قبلی این انجمن در حوزه تئاتر، مقدمات سفر فراهم شد و نخستین بار در سال ۱۴۰۱ برای اجرای نمایش عاشورایی به ترکیه سفر کردم و این همکاری امسال هم ادامه پیدا کرد و ایام محرم برای اجرا به آن شهر سفر کردیم.

اشاره کردید به نمایش عاشورایی، چرا تعزیه اجرا نکردید؟

قبل از سفر، یک تحقیق و نیازسنجی در خصوص نوع مخاطبان، اهداف مدعوبین از برگزاری این نمایش‌ها و تجربه‌های قبلی دوستان شیعه انجمن محمد مصطفی انجام دادم. اعضا و مخاطبان و میهمانان این انجمن، به‌واسطه ارتباطات خوب و مؤثری که با شیعیان ایران داشتند، تقریباً در باورها، اعتقادات و حتی نوع عزاداری‌ها و دسته‌های عزاداری، دنباله‌رو آذری‌زبان‌های کشورمان بودند.

آنچه که از تجربه قبلی این دوستان در اجرای یک تعزیه در سال‌های گذشته

به گزارش ایران تئاتر، به مناسبت ایام سوگواری امام حسین^(ع)، پنج نمایش خیابانی با موضوع شه‌دای کربلا به کارگردانی مرتضی عقیقی از هنرمندان قم، در شهر استانبول ترکیه اجرا شد.

این پنج نمایش ۱۵ دقیقه‌ای خیابانی، توسط نابازیگران ترکیه‌ای و به زبان ترکی استانبولی با موضوع امام حسین^(ع)، حضرت ابوالفضل^(ع) حضرت علی اصغر^(ع)، مسلم‌بن عقیل و حرب‌نیزدیری‌ای از ابتدای محرم در دو نقطه از منطقه اسنپورت استانبول اجرا شد.

با افزایش استقبال مخاطبان، در نهایت ۲۰ اجرا در طول این ایام برگزار شد و با اجرای شام غربیان در میدان جمهوریت استانبول به پایان رسید.

به همین بهانه با مرتضی عقیقی، کارگردان این مجموعه نمایش خیابانی گفت‌وگو کردیم که می‌خوانید:

چه شد برای اجرای نمایشی مذهبی به خارج از ایران سفر کردید؟

سال‌ها بود که در قم، شاهد اجرا و تولید نمایش‌های مذهبی به مناسبت‌های مختلف بودم و دوستان و اهالی هنر این شهر در ایام محرم، ایام فاطمیه و دیگر مناسبت‌های ملی و مذهبی، نمایش‌های صحنه‌ای، خیابانی و تعزیه و دیگر گونه‌های نمایشی را روی صحنه می‌بردند. همیشه دغدغه من این بود که اولاً این نمایش‌ها برای مردمانی با ملیت‌های دیگر چقدر می‌تواند تأثیرگذار باشد و دوم اینکه آیا این آثار از لحاظ هنری هم می‌توانند برای مردم دیگر کشورها که مذاهبی متفاوت دارند، جذابیت داشته باشد یا خیر. برای رسیدن

در گفت‌وگو با مسئول کانون تئاتر خیابانی اصفهان مطرح شد اسماعیل صارمی: رسالت هنرمندان تئاتر خیابانی، منفعت شغلی نیست

اسماعیل صارمی مسئول کانون تئاتر خیابانی اصفهان بر این باور است که رسالت اصلی هنرمندان در کانون تئاتر خیابانی منفعت شغلی نیست و نمایش خیابانی در استان‌ها و مناطق آزاد به‌تنهایی می‌تواند با یک ساختار منضبط و اصولی منجر به جریان‌سازی در کشور شود.

به گزارش خبرنگار ایران تئاتر در خراسان رضوی، اسماعیل صرامی، مسئول کانون تئاتر خیابانی اصفهان است و در جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر و دیگر جشنواره‌های بین‌المللی و سراسری تئاتر کشور موفق به کسب تندیس و رتبه‌های برگزیده شده و چندین جشنواره تئاتر

گفت‌وگو با کارگردانی که با «زاغ» به صحنه می‌آید میثم مظفری: هنوز با کسب درآمد از تئاتر فاصله داریم

میثم مظفری، نویسنده و کارگردان نمایش «زاغ» می‌گوید الان هنرمندان تئاتر خیلی دلی کار می‌کنند و هنوز با کسب درآمد خیلی فاصله دارند که امیدوارم شرایط بهتر شود.

* * *

به گزارش ایران تئاتر، میثم مظفری، نویسنده و کارگردان، از ۳۰ مرداد به همراه سجاد افشاریان به عنوان تهیه‌کننده، در تماشخانه ملک با نمایش «زاغ» میزبان تماشاگران خواهند شد.

مظفری درباره جدیدترین اثر نمایشی خود گفت: «من همیشه نوشته‌های خودم را به اجرا می‌رسانم یا فیلم کوتاه‌اش را می‌سازم. تلاشم این است که دغدغه‌های خودم و انسان‌های دغدغه‌مند را به متن تبدیل کنم و به تولید برسانم.»

این کارگردان تئاتر ادامه داد: «نمایش «زاغ» یک اجرا با چهار پرسوناژ است که دغدغه‌های انسانی و جامعه‌شناختی دارد که به خارج از روابط انسانی معمول می‌پردازد.»

او درباره مدت زمانی که برای تولید این اثر نمایشی صرف شده است، گفت: «برای نمایشنامه «زاغ» سه‌ماه مشغول نگارش متن بودم و پس از پایان نوشتن، حدود ۶ ماه است که درگیر تمرین این نمایش هستیم.»

مظفری ادامه داد: «ما قرار بود زودتر به صحنه برویم اما متن نمایش اصلاحیه خورد و مواردی در متن باید حذف می‌شد، این اتفاق باعث شد که ما از برنامه اولیه اجرای‌مان عقب بیفتیم.»

او در این‌باره افزود: «ماهیت و خاصیت تئاتر این است که با مخاطب بی‌پرده صحبت کنیم، معتقدم با میزبانی صورت گرفته، مخاطب بسیار سریع متوجه می‌شود که متن مشکل دارد و موردی از آن حذف شده است.»

این کارگردان از انتخاب تماشخانه ملک برای اجرای نمایشش ابراز خرسندی کرد و ادامه داد: «سالن تماشخانه ملک بعد از بازسازی مفصلی که انجام شده است، قابلیت‌ها و امکانات خوبی را برای کارگردان و گروه نمایشی دارد و البته دکتر مسعود دلخواه هم باتوجه به اجرای ما این سالن را پیشنهاد دادند.»

مظفری گفت: «شاید تماشخانه ملک از مرکز تجمع دیگر سالن‌های تئاتری دور باشد، ولی من معتقدم اثر نمایشی اگر خوب باشد، مخاطب خودش را برای تماشای اجرا به هر سالی می‌رساند تا مشاهده‌گر اجرا باشد. ما همه سعی‌مان را کرده‌ایم که کیفیت و کار را بالا ببریم تا یک کار خوب برای مخاطبان و تماشاگران ارائه دهیم.»

او در توضیح بیشتر افزود: «به‌نظرم نباید به این فکر کنیم که بورس تئاتر در مرکز شهر است و باید همه توجه‌ها به آنجا باشد. مگر سینماها در سطح شهر در یک منطقه خلاصه شده‌اند؟ طبیعتاً نه. پس تئاتر هم به‌نظرم می‌تواند در سطح شهر مانند سینماها سالن داشته باشد و به مرکز تهران و حوالی تئاتر شهر خلاصه نشود.»

مظفری در پایان صحبت‌های خود گفت: «الان تئاتر کار کردن خیلی دلی است و هنوز ما با کسب درآمد از تئاتر فاصله داریم که امیدوارم شرایط بهتر و بهتر شود.»

آرش رستم‌بیگی، امیر حسن بیگ، عارف عباسی و غزاله نیر بازیگران این اثر نمایشی هستند که از ۳۰ مرداد در تماشخانه ملک روی صحنه خواهند رفت.

گفت‌وگو با نویسنده و کارگردان نمایش «حرفه‌ای»

وحید منتظری: رسانه، ابزار مهم و تاثیر گذار یک سیستم است

مشخص‌تری استفاده‌نکردید؟

من ابتدا یک میز بزرگ برای صحنه در نظر داشتم اما در نهایت به این نتیجه رسیدم که دایره‌وار بودن صحنه کمک بیشتری به تصویری که قرار است به نمایش بگذارم، می‌کند. دایره‌وار بودن دقیقاً حس تکرار و تغییر تفکر شخصیت اصلی نمایش را در چرخش کامل عقایدش به ذهن متبادر می‌کرد. اختلاف سطح هم علاوه بر علاقه‌ای که به آن دارم، برای نمایش فاصله بین سران سیاسی و سربازان استفاده شد.

نمایش «حرفه‌ای» کاملاً هوشمندانه از رسانه به عنوان ابزاری برای رسیدن به هدف استفاده کرده است. اما در بخش‌هایی از نمایش، لبخند و نگاه خبرنگار به دوربین، حواس مخاطب را از آنچه روی صحنه اتفاق می‌افتد، پرت می‌کند. برای این موضوع تعمدی در کار بوده است؟

ما هجوی درباره جنگ، سیاست و حتی مرگ را به نمایش گذاشته‌ایم. رسانه هم از این هجو دور نیست. رسانه ابزار مهم و تاثیرگذار یک سیستم است. روزنامه، رادیو، تلویزیون و فضای مجازی بیشترین تاثیر را در القای مفاهیم و انتقال پیام دارند. این ابزار در موقعیت‌هایی حواس مخاطب را از اصل ماجرا پرت می‌کند. خبرنگار ما نیز با یک لبخند، صحنه‌های تراژیک را به سمت کمدی می‌برد و حواس مخاطب از اصل قصه دور می‌کند. در واقع تاثیر لبخند او در بی‌اهمیت جلوه دادن موضوع تراژیک بیشتر از دیالوگ است.

هم در ثبات و ساکن باشند. در این نمایش همه چیز بر پایه سکون و تکرار است.

با وجودی که ایستایی ضربه‌ای به اصل روایت نمی‌زند اما شاید در مدت زمان کمتر می‌توانست موفقیت‌آمیزتر عمل کند...

زمان کار در ابتدا، حدود ۱۲۰ دقیقه بود و من حدود ۳۰ دقیقه از آن را کم کردم. زیرا خودم نیز اعتقاد دارم که کار با یک فرم تکراری بهتر است مدت کوتاه‌تری داشته باشد اما از آنجا که تعداد شخصیت‌های نمایش زیاد بود و هر یک نیاز به پرداخت حداقلی برای قابل درک بودن و ارتباط با مخاطب داشتند، بیش از این نیز نمی‌توانستم از زمان اثر بکاهم.

به‌نظر می‌رسد نمایش در بخش‌هایی دچار شعارزدگی شده است...

درباره شعارزدگی باید بگویم که زندگی ما سراسر شعار است. ما در طول شبانه‌روز هر طرف را نگاه می‌کنیم، به شعار می‌رسیم، پایین فیش غذا یا فیش خریدمان شعار است. در تلویزیون‌مان، خیابان‌های‌مان و هر جا که هستیم با شعار مواجه‌ایم. مهم این است که شعار چقدر به کار ما می‌آید. به سمت شعار رفته به دلیل اینکه گاهی یک جمله کلیشه‌ای بهتر از هزاران حرف جدید به دل زندگی و لحظه ما می‌نشیند.

با توجه به تکراری که در مورد آن صحبت‌شده و همچنین سیر دگرگونی شخصیت اصلی نمایش، طراحی صحنه ساده ولی کاملاً همخوان با روایت است، اما با توجه به ضدجنگ بودن داستان چرا از آلمان‌های

پیش می‌رویم با آنچه در ذهنیت اولیه‌مان شکل گرفته فاصله پیدا می‌کنند... چرا در انتخاب اسامی به سمت استعاره رفتید؟

این کار برای من تجربه‌ای بود که می‌خواستم هم استعاری باشد، هم نه. وقتی استعاره‌ای در کار باشد گویی به ذهن مخاطب خط می‌دهی و ذهنیت او را روی پرداخت‌های متفاوت از شخصیت می‌بندی اما من نمی‌خواستم ذهن تماشاگران را در یک نقطه خاص نگه دارم. به همین دلیل در شروع استعاره‌هایی در ذهن مخاطبان شکل دادم اما از جایی به بعد ضد این شخصیت‌ها را به وجود آوردم. در ادامه می‌بینید که این اسامی دیگر محدود به کشورهای خاص و مختص به دیدگاه شخصی نیستند.

سکون و ایستایی سربازان در صحنه با روایتی که به آن پرداخته می‌شود، کاملاً همسو و همخوان است، اما چرا برای بخش سردمداران سیاسی هم از این سکون استفاده کردید؟ این ایستایی در بخش دوم روایت نیز ضربه‌ای به ساختار نمایش نمی‌زند اما شاید می‌توانست شکل متفاوت‌تری در اجرا داشته باشد و نمایش را از تکرار نجات دهد.

با توجه به داستان نمایش در بخش سربازان سعی کردیم تا با دیالوگ‌های پینگ‌پنگی، مخاطب از سکون صحنه خسته نشود. در مورد سران سیاسی درست است، می‌توانست متفاوت باشد اما ترجیح دادم تا این فرم را تا آخر نمایش ادامه دهم و آن‌ها

وحید منتظری، نویسنده و کارگردان نمایش «حرفه‌ای» در اشاره به استفاده هجوآمیز از رسانه در این اثر، تاکید کرد رسانه ابزار مهم و تاثیرگذار یک سیستم است که در بخش‌هایی حواس مخاطب را از اصل ماجرا پرت می‌کند.

نگار امیری: وحید منتظری، بازیگر، نویسنده و کارگردان تئاتر که تاکنون نمایش‌هایی چون «بی‌نوایان»، «هر آنچه دوست داری از دست خواهی داد» و «راندو» را در مقام کارگردان روی صحنه برده است، این بار با نمایش «حرفه‌ای» از بیست‌ودوم تیر تا بیست‌وهفتم مرداد در سالن چهارسو تئاتر شهر میزبان مخاطبان است.

با او به گفت‌وگوی کوتاهی درباره «حرفه‌ای» پرداختیم که در ادامه می‌خوانید.

به نظر می‌رسد، شخصیت اصلی نمایش «حرفه‌ای» تا حدودی وام‌دار شخصیت «جاستین» یا بازی ژان پل بلوندو در فیلم سینمایی «حرفه‌ای» است. با این وصف می‌توان نمایش را اقتباسی آزاد از این فیلم دانست؟

«حرفه‌ای» جزو فیلم‌هایی است که از کودکی دوست داشتم، اما من به فکر اقتباس یا برداشت آزاد از کارهایی که دوست دارم نیستم بلکه تلاش می‌کنم تا ادای دینی به آن‌ها کرده باشم.

شخصیت اصلی نمایش مانند کاراکتر جاستین در فیلم «حرفه‌ای» مقابل سیستم سیاسی کشورش قرار می‌گیرد و با اینکه مهره خودشان بوده، به خاطر مصلحت سیاسی فروخته می‌شود اما نگاه و سرنوشت او با شخصیت فیلم «حرفه‌ای» متفاوت است.

شخصیت‌های دیگر نمایش نیز اسامی استعاری دارند که هر کدام در ابتدا شخصیتی حقیقی و شناخته شده در دنیای واقعی را به ذهن مخاطب تداعی می‌کنند اما هرچه

آمار فروش نمایش‌های تئاتر شهر و تماشخانه سنگلج بیش از ۳۵۰۰ نفر تماشاگر «هیدن» شدند

آمار هفتگی فروش و تماشاگران نمایش‌های به‌صحنه‌رفته در تئاتر شهر و تماشخانه سنگلج تا پایان روز جمعه ۲۷ مرداد سال ۱۴۰۲ مشخص شد. بر اساس این گزارش، نمایش «هیدن (پنهان)» با ۳۹ اجرا ۳ هزار و ۶۴۴ تماشاگر جذب کرده است.

* * *

به گزارش ایران تئاتر به نقل از روابط عمومی اداره کل هنرهای نمایشی، آمار هفتگی فروش و تماشاگران نمایش‌های تالارهای اصلی، چهارسو، قشقایی، سایه و کارگاه نمایش تئاتر شهر و همچنین تماشخانه سنگلج تا پایان روز جمعه ۲۷ مرداد ۱۴۰۲ اعلام شد.

بک تو بلک

نمایش «بک تو بلک» به کارگردانی سجاد افشاریان که از روز ۲۶ مرداد در تالار اصلی با ظرفیت ۵۷۹ تماشاگر و قیمت بلیت ۱۵۰،۲۰۰ و ۱۰۰ هزار تومان اجرای خود را آغاز کرده با مجموع ۳ اجرا و میزبانی از هزار و ۷۲۵ مخاطب (با احتساب بلیت تمام‌بها، نیم‌بها، تخفیف‌دار و مهمان) ۲۷۷ میلیون و ۸۵۰ هزار تومان فروش داشته است.

ژنرال مجهول

نمایش «ژنرال مجهول» به کارگردانی میرعلیرضا دریابیگی که از روز چهارشنبه ۲۱ تیر در تالار چهارسو با ظرفیت ۱۳۲ نفر و قیمت بلیت ۱۳۰ هزار تومان روی صحنه رفته، با مجموع ۲۹ اجرا و ۲ هزار و ۴۳۲ تماشاگر با فروشی معادل ۲۲۲ میلیون و ۳۹۱ هزار تومان به اجرای خود پایان داد.

حرفه‌ای

نمایش «حرفه‌ای» به کارگردانی وحید منتظری نیز که از ۲۲ تیر اجرای خود در تالار چهارسو با ظرفیت ۱۳۲ نفر و قیمت بلیت ۱۳۰ هزار تومان آغاز کرده با مجموع ۲۶ اجرا و ۲ هزار و ۹۷۵ تماشاگر به فروشی معادل ۳۰۷ میلیون و ۶۳۲ هزار تومان رسیده و تا ۳ شهریور به اجرای خود ادامه خواهد داد.

پنهان

نمایش «هیدن (پنهان)» به کارگردانی کوروش شاهونه نیز که از ۲۷ تیر اجرای خود را در تالار قشقایی با ظرفیت ۹۶ نفر و قیمت بلیت ۱۳۰ هزار تومان آغاز کرده، با ۳۹ اجرا و جذب ۳ هزار و ۶۴۴ تماشاگر (با احتساب ارائه بلیت تمام‌بها، نیم‌بها، تخفیف‌دار و مهمان) به فروشی معادل ۴۰۵ میلیون و ۴۰۵ هزار تومان دست پیدا کرده و تا ۳ شهریور روی صحنه خواهد بود.

سایو

نمایش «سایو» به کارگردانی محمدمبین سعدی نیز که از روز ۱۶ مردادماه در تالار سایه با ظرفیت ۷۲ نفر و قیمت بلیت ۱۱۰ هزار تومان به صحنه رفته تا روز ۲۷ مرداد با مجموع ۱۰ اجرا، توانسته ۶۶۴ تماشاگر را به سالن بکشاند و با فروشی معادل ۶۴ میلیون و ۲۴۰ هزار تومان به اجرای خود پایان دهد.

شازده کوچولو ۲۰۲۳

نمایش «شازده کوچولو ۲۰۲۳» به کارگردانی نیما گودرزی که از ۲۰ تیر در کارگاه نمایش با ظرفیت ۲۶ نفر و قیمت بلیت ۷۰ هزار تومان روی صحنه رفته است؛ با مجموع ۲۹ اجرا و حضور ۷۵۶ تماشاگر به فروشی معادل ۴۱ میلیون و ۳۰۰ هزار تومان دست پیدا کند و به اجرای خود ادامه دهد.

پرده در پرده

نمایش «پرده در پرده» به کارگردانی رؤیا اسدی که از تاریخ ۱۰ مرداد در تماشخانه سنگلج با ظرفیت ۲۳۶ نفر و قیمت بلیت ۶۰ هزار تومان رو صحنه رفته است؛ با مجموع ۱۶ اجرا و حضور ۴۲۷ تماشاگر (احتساب بلیت تخفیف‌دار و مهمان) به فروشی معادل ۲۴ میلیون و ۲۶ هزارو چهارصد تومان دست‌یافت.

شب روی سنگ‌فرش خیس

نمایش «شب روی سنگ‌فرش خیس» نیز به کارگردانی میکایل شهرستانی که از ۹ مرداد در تماشخانه سنگلج روی صحنه است؛ با ظرفیت ۲۳۶ نفر و قیمت بلیت ۸۰ هزار تومان با مجموع ۱۶ اجرا و حضور ۸۸۶ نفر تماشاگر (احتساب بلیت تخفیف‌دار و مهمان) به فروشی معادل ۷۱ میلیون و ۶۵۲ هزار تومان دست‌یافت.

تالار هنر به دلیل ایمن‌سازی سالن، اجرا ندارد.

Siavash Sattari presided over UNIMA IRAN

Iran Theater- Siavash Sattari became the president of UNIMA Iran. He replaced Ardeshir Salehpour.

* * *

The farewell ceremony of Ardeshir Salehpour, the former head of UNIMA Iran, and the introduction of Siavash Sattari, the new head of UNIMA Iran, were held at Tehran's City Theater Complex. Hamidreza Ardalan (former head of Unima Iran), Abbas Shahmohammadzadeh (Director of Puppet Theater Center) and some members of Unima Iran were present at this meeting.

Hamidreza Ardalan, the former head of UNIMA Iran, said: The national centers of UNIMA must produce ideas, shows, relationships and motivation to feed the global system. If the national centers can't do this, UNIMA will be in trouble internationally." He pointed out the state of Puppet Theater in Iran, We have not been able to strengthen the theoretical foundations of theater, especially puppet theater during the last few decades, and our art has been fed more by the artistic currents of the West and sometimes from East Asia in the performances.

Abbas Shahmohammadzadeh, director of the Puppet Theater Center, considered the launch of the Puppet Theater website, the attempt to launch a virtual puppet museum, the launch of the Puppet Theater Museum building and the publication of plays and books about puppet shows among the things planned by this center. Ardeshir Salehpour pointed out that the puppet is the oldest human common point, "Despite our cultural and historical background, we as Iranians have not yet been able to bring our ancient foundation to the world of puppet

to show it to the world.

He continued: Although we should pay attention to the modern puppet genre, at the same time we should not forget our roots and backgrounds because our identity depends on them. Siavash Sattari, the president of UNIMA Iran, also emphasized the need to pay attention to puppet theater training and said: The main duty of UNIMA is to spread the culture of puppet show. Puppet show is not only for children, but children will be a serious audience of the show in the future, that should definitely be considered.

FITF held a meeting with Islamic Culture and Communication Organization

Iran Theater-The 42nd Fajr International Theater Festival and Islamic Culture and Communication Organization held a meeting in the office of the Director General of Dramatic Arts Center.

* * *

The meeting was held on

Wednesday, August 16, with the presence of Kazem Nazari (the Director General of Dramatic Arts Center and ITI President of Iran), Mehdi Hamedsaghayan (Artistic Director of the FITF), Abdul Reza Saifi (General Director of Cultural Export Regulatory Cooperation of the Islamic Culture and Communications Organization), Hadi Nekoonod (Head of the Department of International Exhibitions and Festivals of the

Islamic Culture and Communications Organization) and Mozghan Vakili (Director of International Relation Department, Dramatic Arts Center of Iran).

There were discussions about the goals of the festival and the fields of necessary cooperation of Islamic Culture and Communication organization in the worthy holding and presence of leading international groups in this important international Festival.

It was also decided that the cultural department of the embassies of the Islamic Republic of Iran should negotiate and invite active and well-known theater troupes and be effective in introducing these groups to the 42nd Fajr International Theater Festival.

A video conference was held in this meeting with the supervisor of Cultural attachés in order to explain the goals and plans of this international festival.

Mehdi Rezaei: The issue of children theater is the lack of good plays

Iran Theater-Mehdi Rezaei, the director of the play "Six Crows and a Fox", considered the main problem of theater production for children and teenagers to be the lack of good Iranian play.

* * *

The play "Six Crows and a Fox" written by Behrouz Gharibpour and directed by Mehdi Rezaei finished its second round of performances last night (Friday, August 11th) and it will be on stage on Thursdays and Fridays every week from September at Daa Theater Hall.

Mehdi Rezaei concerned about human emotions: My concern was to produce a show for children that take a more serious look at different human emotions. Most of the shows that are produced for the age group of children and teenagers, have an atmosphere like a happy party, but in "Six Crows and a Fox", an attempt is made to make them familiar with serious theater and they can understand deep concepts such as altruism, wisdom, solidarity and the avoidance of naivety.

He continued: Literature is something that has been neglected due to wrong methods in the new generation of children and teenagers, and literature is becoming superficial and sloppy, but Behrouz Gharibpour's play is written based on patterns and correct choice of words. The rhythm and dramatic tone are also very good. Rezaei added: If children see theater continuously, it can help develop theater audience in adulthood. In fact, this is effective as long as watching theater continues during adolescence and youth.

WORLD MIME ORGANISATION

The General Department of Dramatic Arts joins WMO

Iran Theater- In the first program of stage Readings "Rhinceros" directed by Kaivan Kasirian, the famous work of Eugène Ionesco, was read in English at the Theater Artists Forum.

* * *

Iran Theater- For the first time, the General Department of Dramatic Arts becomes a member of the World Mime Organization (WMO) at the same time as the holding of Zanjan second International Mime Festival. As the same time as the holding of the International Mime Festival and 100th birthday of the legendary mime artist, Marcel Marceau, and the 125th birthday of Etienne Decroux, the General Department of Dramatic Arts is a member of WMO for the first time with the efforts of the International relation Department. The World Mime Organization has started on March 22, 2011 at the birth day of the French artist Marcel Marceau and it has started its cooperation with the International Theater Institute ITI by forming a physical theater group since 2017.

Marcel Marceau had a trip to Iran in 1973 and performed some of his most beautiful pieces as Bip the Clown in Vahdat Hall.

WMO organizes special world mime conferences as well as combined conferences (including mime arts and other dramatic arts). The World Mime Organization educates mime artists by holding educational workshops and master classes in partnership with theater centers around the world every year. The member countries of the World Mime Organization are from four continents, and the headquarters of WMO is in the city of Belgrade, Serbia.

Mohammad Charmshir organizes a training workshop in Sangelaj Theater Complex

The educational workshop of Mohammad Charmshir, the well-known teacher and playwright, will be held on the 17th and 18th of August in the form of training courses of Sangelaj School. This workshop will be held at 9:30 am for three hours. 17 students will attend this course. Sangelaj School organizes special educational workshops in order to promote suitable fields of Iranian theater education and with the aim of preserving and recording the ancient theatrical heritage of Iran and benefiting from these achievements. Sangelaj School aims to recognize the national theater and train young people by using the experiences of veterans.

ایران

انجمن هنرهای نمایشی ایران

چاپ و انتشار..... روزنامه ایران

مدیرعامل..... اسرافیل فرج‌اللهی

تهیه و تولید..... www.theater.ir

سر دبیر..... مهدی یاورمنش
دبیر تحریریه..... حسین محمدیانی
مدیر هنری..... سیدمهدی فدوی
مسئول پورتال‌های استانی..... میترا رضایی
خبرنگاران..... نگار امیری، علی کیهانی
مترجم..... ارغوان اشتری
دبیر عکس..... رضا معطران
عکاس..... میلاد میرزاعلی
مدیر فنی..... حسین سینجلی

ایران تئاتر
درگاه تخصصی هنرهای نمایشی ایران

مدیرکل..... کاظم نظری
مدیر روابط عمومی..... مهدی یوسفی کیا